

ಮತ್ತು ಈಗಾಗಲೇ ಶಾಲೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೇ? ಈ ರೀತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ತಮಗೆ ತೊಂದರೆ ಏನು?

ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗಮ್ಮ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ.—ಈ ಲೋಪದೋಷಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಸಂಘದ ವತಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ಹಾಗೂ ಶಾಸಕರಿಂದ ದೂರುಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನಿಸಿ ಹೊಸ ರೀತಿಯ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತರಬೇಕನ್ನು ವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಿಪೂ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ರಿಪೂ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ.

MR. DEPUTY SPEAKER.—I think we can proceed with discussion on demands. Before proceeding to debate, I would request the hon'ble Members to be very brief because we are having only about 200 minutes at our disposal today and there are about 15 Members who desire to speak on the demand. Kindly co-operate and conclude your speeches within the time limit allotted to you.

SRI A. LAKSHMISAGAR.—Sir, we agree with you. As far as possible we will also co-operate.

ಶ್ರೀ ಭಾವುರಾವ್ ದೇಶಪಾಂಡೆ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಾವು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿಧಾನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು.

MR. DEPUTY SPEAKER.—We have to stick on to the time schedule. It has been finalised in the Business Advisory Committee meeting.

ಶ್ರೀ ಭಾವುರಾವ್ ದೇಶಪಾಂಡೆ.—ಮಾತನಾಡುವ ವಿಷಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ತಾವು ಕಡಿಮೆ ಸಮಯ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಮಾರ್ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

MR. DEPUTY SPEAKER.—I once again request the hon'ble Members to be specific and brief while speaking. Different Members can speak on different demands in detail. Please co-operate with the Chair.

FINANCIAL BUSINESS

Discussion on voting of Demands for Grants for 1982-83

† ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್ (ಕೃಷ್ಣರಾಜ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಆರಂಭ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕವಾದ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಇವತ್ತು ಆಡಳಿತದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, less said the better. ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳದೇ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಆಡಳಿತ ಅಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಕಠಿಣವಾದ ಅಥವಾ ಮೃದುಪಾದ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕು ಅಂದರೆ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಆಡಳಿತ ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ ದೌರ್ಜನ್ಯ, ದುರಾಚಾರಗಳ, ದುರಾಡಳಿತ, ಇದಕ್ಕಿಂತ ಸಾಫ್ಟ್ ವರ್ಡ್ಸ್ ಅಥವಾ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹಾರ್ಡ್ ವರ್ಡ್ಸ್ ಇಲ್ಲ, ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ Three W's ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ಮಾತನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಖಚಿತವಾಗಿ ಕೆಲಸಗಳು, ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ

ಸರಿಯಾಗಿ ವಿತರಣೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊರಡಿಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ರೆಡ್ ಟೀಪಿಂಗ್ ಇದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳ ಅಗತ್ಯ ಇಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಮಂಜೂರಂ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು ಅಥವಾ ಸೀಟಾಚಾರ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯಾಪಾರ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿವೆ ಈ ಇಲಾಖೆಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಕೆಲವರು ಮನೆಯ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಇದೆ. ಕೆಲವು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಯವರನ್ನೇ ಸೇರಿಸಿ ಕೋ ಆಪರೇಟಿವ್ ಯೂನಿಯನ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೋ ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ಹಾಗೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಬಂಧು ಬಳಗದವರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿಸಿ ಅದರ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಹೆಸರಿನೊಳಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಮಂಗಳೂರುಗಳಂಥ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಅನಾಹುತ, ಇದರಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ದುರ್ವ್ಯಯ ಅಪಾರವಾಗಿದೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಇನ್ನೂ ಗಮನಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಧಾನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಅಗತ್ಯವಿದೆ, ಇದು ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾರ ಪ್ರಭಾವವಿದೆಯೋ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅಡಕತೆ ಇದೆಯೆಂದರೆ, ನಾವು ನೋಡಬೇಕು ಅಂದರೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಮಾರ್ಚ್ 31ರಂತೆ ತಾರೀಖು ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಜಾತೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಬಿಲ್ಲುಗಳು ಆವತ್ತೇ ಪಾಸಾಗುತ್ತವೆ. ಟ್ರೆಜರಿಯೊಳಗೆ 31ನೇ ತಾರೀಖಿನವರೆಗೂ ಆಕೌಂಟ್ ಕ್ಲೋಸ್ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದಂಥ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಬಂದಿವೆ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಭಾವನೆ ಜನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವತ್ತು ಪಾಸಾಗಿರತಕ್ಕ ಯಾವ ವಸ್ತುಗಳೂ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ನಾನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಅಡಕತೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮಾತನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಭದ್ರವಸೆ ನನಗಿರತೂ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ನನಗೆ ಕೆಲವರಿಂದ ವರ್ತಮಾನ ಬಂದಿದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನಾದರೂ ಕಾಗದ ಕಳಿಸಿದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಫೋರ್ಟ್‌ಫೋಲಿಯೋ ಉಳಿಯಬೇಕೋ ಹೋಗಬೇಕೋ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಇಲಾಖೆಯೊಳಗೆ ಇದ್ದಾರೆ, ಅದು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ಹೋಗಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಈ ಮಾತನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ದೌರ್ಜನ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸದೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ. ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಎಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದಾಗ, ಬಹುಶಃ ಯಾವ ಇಲಾಖಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರದ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯಾಗಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೇನೋ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಭಾವನೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಂಶ ಇರಬಹುದು. ನಾವು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಎಷ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ಅವ್ಯವಹಾರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇವೆ ಎಂದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಿನ್ನೆ ಕೂಡ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಮೊನ್ನೆ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಾಗ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದವು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳ ಸೀನಿಯಾರಿಟಿ ಲಿಸ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲಾಗಿದೆ. ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳು ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಸೀನಿಯಾರಿಟಿ ಲಿಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾರ ಪ್ರಭಾವವೋ, ರೆಡ್ ಟೀಪಿಂಗ್‌ಮೋ, ಬ್ಯೂರೋಕ್ರಾಟಿಕ್ ಟೆಬೆಲೆಗಳೋ ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೀರಿ, ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಈಗ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಏಕೆ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಇದುವರೆಗೆ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡದೆ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ಏಕೆ ಕೊಳೆ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ, ಇದರಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಏನೆಂದರೆ, ದುರ್ದೈವ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿ ಇರಬೇಕೋ ಅವರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೋ, ಬಿಸಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಅಡ್ಡಿನಿ ಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ತಜ್ಞರ ಇಲಾಖೆಯೊಳಗೆ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಐ. ಪಿ. ಎಸ್. ಅಧಿ

ಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆಲ್ಲ ಇದು ನ್ಯಾಯವೇ? ಇದರಿಂದ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗು ತ್ತವೆಯೇ, ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಆರ್ಡರ್ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. Department of Study, Educational Research and Training, Bangalore, ಇಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೋಧನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ, ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅದರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಬಗ್ಗೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ತಜ್ಞರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ, ಅಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರನ್ನು ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ, ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರನ್ನು ಕೆಲವು ಹಾಕಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅಫೀಸರನ್ನು ಹಾಕಿದರು, ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಕೂಡ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅಫೀಸರನ್ನು ಹಾಕುವುದು. ನಮಗೆ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅಫೀಸರ್ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷ ಇಲ್ಲ, ಅದ್ವಿನೀಷನ್‌ಗೆ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅಫೀಸರನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೇ, ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅಫೀಸರನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೇ, ಪೊಲೀಸರೂ ಖಾಯಿಲೆ ಆಗಿದ್ದರೆ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅಫೀಸರನ್ನು ಇಂಜಕ್ಷನ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ.

SRI A. LAKSHMISAGAR.— They are not posted as dentists.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.— ಅಲ್ಲಿಗೆ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆ ಹೀಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರು ಇಲ್ಲವೇ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರಿಗೆ ಕೊರತೆ ಇದೆಯೇ. ಏನು ನಿಮಗೆ ಆಗತಕ್ಕ ಸಂಕಟ, ಏಕೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಈ ಇಲಾಖೆ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ತಾತ್ಕಾರ ವುನೋಭಾವ ಇದೆಯೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ನಾಲ್ಕೈದು ಸಾವಿರ ಜನ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಜನ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆದಹಾಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಹುಚ್ಚು ಹೊಳೆ ಹರಿದ ಹಾಗೆ ಹರಿಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳಿಲ್ಲ. ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೆಸ್ ಕೆಲಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಎಲ್ಲಾ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಜೀವಂತವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. Are you alive? ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀನೆಂದರೆ, ಇವತ್ತು ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳಿಲ್ಲ, ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳನ್ನು ಇದುವರೆಗೂ ಕೂಡ ನೇಮಕ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ನಿಮಗೆ ಏನು ಕಾರಣ ಅಂದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿದೆ. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಏನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ, ನಿನಗೆ ಏನಿಲ್ಲಾ ಸೌಭಾಗ್ಯವಾದರೂ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಎಲ್ಲಾ ಅಭಿರಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಸೂಜಿ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದುಬಿಡು ಎಂದು ಒಂಟಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾದ ರೂಲ್ಸ್‌ನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, ಹೀಗೆ ರೂಲ್ಸ್‌ನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಫೈಲ್ ಆದರು. ಮತ್ತೆ ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಖಾಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಒಬ್ಬ ಕಮಿಷನರು ತನ್ನ ಕೆಲಸದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕಸಗುಡಿ ಸವ ಕೆಲಸದವರೆಗೆ, ಹಣ ಹೂರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಮಿಷನರ್ ಮಾಡಬೇಕೆ. ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಖಾಲಿ ಇದೆ, ಫೇರ್ಮನ್ ಕೆ.ಎಸ್.ಇ.ಇ. ಬೋರ್ಡ್, ಎಗ್ಸಾಮಿನೇಷನ್ ಬೋರ್ಡ್ ಫೇರ್ಮನ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಖಾಲಿ ಇದೆ. ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬೋರ್ಡ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಖಾಲಿ ಇದೆ. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏಕೆ ಖಾಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ? ಇವರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರ ಮನೆ ಯಿಂದ ದುಡ್ಡು ತಂದುಕೊಡುತ್ತೀರಾ? ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸದ ಹಣ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ನಾವು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಏಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳು ತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ದುರುದ್ದೇಶ ಇರಬಹುದು. ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ತ ವಾದಂಥ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ನೇಮಿಸದೇ ಇರಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಆಗಬೇಕು ನಿಮಗೆ. ಇನ್ನಾವ ತುಲಾಭಾರ ಮಾಡುವುದು ನಿಮಗೆ, ಇನ್ನಾವ ವಸ್ತುಕಾಛಿಷಣೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ತಾಂಡವಾಡುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ, ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಏಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೀವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಅಂದರೆ, ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ವರ್ಗವರ್ಗ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಾನು ಬಂದಾಗಲೇ ಇಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ ತಂದೆ. ಅಧಿಕಾರಿ ಗಳನ್ನು ವರ್ಗ ಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿಯಮಾವಳಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ, ಯಾರೂ ಕೂಡ ನವನೀತ ಪೋಷಣೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಕಾನೂನು ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ

ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೀವು ವರ್ಗ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ನವನೀತ ಪೋಷಣೆ ಅಂದರೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚುವ ಕೆಲಸ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾಗರ್.— ನವನೀತ ಅಂದರೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.— ಅದು ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಿಯ ಇಕ್ಕಳದಲ್ಲಿ, ಅಧಿಕಾರಿಯ ಮರ್ಜಿಯಂತೆ ಯಾರು ನಡೆಯುತ್ತಾರೋ, ಯಾರು ಅವರ ತಾಳಕೈತಕ್ಕಂತೆ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಿದಂಥ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗುಂಡೂರಾಯರು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದಾಗ ಮಾಡಿದರು ಸರಿ, ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಿದರೆ ನಾನು ಏನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅದು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆ, ಮತ ಧಾಳಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಯಾರು ಮುಂದೆ ಏನೇನು ಧಾಳಿ ನಡೆಯಬೇಕೋ ಅದು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ, ಈ ಒಂದು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಡೆಯಬಾರದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ, ಆ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ನಾನು ಬಳಸಲಾರೆ, ಆ ಕಿಳ್ಳುಮುಟ್ಟಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಲ್ಲ, ಆ ರೀತಿ ನಡೆಯತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ನಮ್ಮ ಗಮನ ದಲ್ಲಿದೆ.

ಅದನ್ನು ಎದೆ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ನಿರ್ದೇಶನಗಳು ನಿಮ್ಮ ಕಣ ಮುಂದಿದೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ಏನೆಂದರೆ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಲೀ, ಇಲ್ಲವೇ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಅಧ್ಯಾಪಕನಾಗಿರಬಹುದು ಅವರ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಏನಿದೆ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ನಗರದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಟ್ಟು ನಗರದಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಾಯ ಬೇಕುಎಂದರೆ ನಗರ ಬಿಟ್ಟು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಎಂದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರು ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳೂ ಇಲ್ಲದೇನೇ ಅವನು ಕೊನೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿಯೇ ಏತಕ್ಕೆ ನೀವು ಇರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸಿಗಬೇಕು. ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಲ್ತ್‌ಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನಕೊಡತಕ್ಕ ರೈತನ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಎಜುಕೇಷನ್, ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಲ್ತ್, ಬೇಡವೇ? ಅದುದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಸೂಕ್ತವಾದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೊಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಗರದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕವರಿಗೆ ನೀವು ಏನೇನು ಭತ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೂ ಕೊಡಿ. ಇವತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಮನೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ಅದರಲ್ಲೂ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರನ್ನು ನೀವು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದರೆ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಂತೂ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇಂಥಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗೆ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ನೀವು ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಮನೆಗಳೇ ಸಿಕ್ಕುವ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಬಸ್‌ಗಳ ಸೌಕರ್ಯ ಕೂಡ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಹ ನೀರು ನೆರೆಳು ಸಿಕ್ಕದೇ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಜಾಗಗಳಿಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಕೂಡ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನವೀಯತೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇನಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ತಾವು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ನಗರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ನೀವು ಏನು ಸಿಟಿ ಅಲೋಯನ್ಸ್‌ನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಮೇಳೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದ್ದರೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಇವತ್ತು ಯಾರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಆಗಿರಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿರಲಿ ಅವರಿಗೆ ಇದರ ಎರಡರಷ್ಟು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ, ಏಲೀಜ್ ಅಲೋಯನ್ಸ್ ಎಂದು ಕೊಡಿ. ನೀವು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ ನಗರಗಳಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸವಾಗಿರುತ್ತೇವೆ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕದು ಸಹ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಇವತ್ತು ಯಾವುದೇ ಅಫೀಸ್ ಆಗಲೀ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಘಟಪ್ರಭಾ ಯೋಜನೆಯಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಯೋಜನೆ ಯಾಗಲೀ ಅಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಛೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಬೆಂಗಳೂರಿ ನಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ವರುಣಾ ನಾಲಾ ಅಫೀಸ್ ಸಹ ಇರತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇದು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಅದುದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಮೇತವಾಗಿ ಇತಾಖೆಗಳನ್ನು

ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳೂ ಕೂಡ ನಾಗರೀಕರಣ ಆಗುತ್ತದೆ, ಅವು ಕೂಡ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಸಮವಾಗಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಾದರೆ, ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳು ಅನಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾವೆ, ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕ ಮೂಲಕ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರ ರಕ್ತವನ್ನು ಹೀರಿತಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಇದ್ದಾವೆ, ಇವತ್ತಿಗೂ ಕೂಡ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳಿಗೆ ೧೦೦. ೧೫೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಮಂಜೂರಾತಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಸರ್ವ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಫಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ೧೦೦, ೧೫೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ೧೦, ೧೫ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರತಕ್ಕ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥವರು ಸಾಮಾನ್ಯರು ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದಂಥ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯಬೇಕಾದದ್ದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಇನ್ನೊಂದು ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಕೆಲವು ತಜ್ಞರಾಗದಂತಹ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳು ಅವರು ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರ್‌ಗಳು ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ತಜ್ಞರು ಬಹಳ ಜನ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರ್ ಆಗುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಫೆಸರ್‌ಗಳು ಪಾಠ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾನ್‌ಫರೆನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಟೆಂಡ್ ಮಾಡುವುದು, ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರ್ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯತಕ್ಕಂಥ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಅನೇಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ, ನನ್ನ ಗುರುಗಳೇ ಒಬ್ಬರು ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಇದ್ದರೂ ಅವರು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿದ್ವಾಂಸ ರಾಗಿದ್ದರು. ಬಹುಶಃ ಅವರು ಪಾಠ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಯವರು ನಿಮಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಲು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಲವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೋಟು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅವರು ಓದುವುದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಒಂದು ವಾರದ ಮಂಚಿತವಾಗಿ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಆಚಾರ್ಯ ನರೇಂದ್ರರಂಥ ಬನಾರಸ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ವೈಸ್‌ಚಾನ್ಸಲರ್‌ರಾಗಿದ್ದಂಥವರು ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಟಿ.ಆರ್.ವಿ. ಮೂರ್ತಿಯವರನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಒಂದು ವಾರ ಮಂಚಿತವಾಗಿ ಬರೆದು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಅವರು ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಧ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ತಲ್ಲೀನರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ನಗರಕ್ಕೆ ೧ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ೫ ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಕೂಡ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಆಗಲೇ ಇಲ್ಲವೇ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆಗಲೇ ಇಲ್ಲವೇ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರುಗಳು ಆಗಲೇ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಾಲವೇ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಹೊರಗಡೆಯ ವ್ಯವಹಾರವೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇಂಥಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಇದರ ಕಡೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ತೀವ್ರವಾದ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ತೀರಾ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಮೇಲೆ ದೋಷಾರೋಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾ ಒಂದು ಪರಿಸರವನ್ನು ಏನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದೀರಿ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಬಿಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಇನ್ನೊಂದು ದೋಷವೇನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಾದರೆ ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಮಹತ್ವವೇ ಇಲ್ಲ, ಅಪಿಲಿಯೇಷನ್ ಕಮಿಟಿ ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಯಾವ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೋ ಬಿಡಬೇಕೋ, ಯಾವ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ತಜ್ಞರು ಕೊಟ್ಟಂಥ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬೆಲೆನೇ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅಪಿಲಿಯೇಷನ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹತೆ ಇದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹತೆ ಇಲ್ಲವೋ ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಹೀಗಾದರೆ ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕು? ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿಗೆ ಬೆಲೆ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಇಲಾಖೆ ಇದ್ದರೆ ಏನು? ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿಯ ದಂರಾಜವನ್ನು ಇಲ್ಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲವೇ? ಇನ್ನು ಬಡ ಜನರ ದುಡ್ಡು ಹೇಗೆ ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ತಮಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಕೋಟಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ತಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ಗೌವರ್ಮೆಂಟ್ ಪ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಯಂತ್ರಗಳು ಮೂಲೆ ಗುಂಪಾಗಿ ಬಿದ್ದಿವೆ. ಹೊಸ

ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅವು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಟ್ಟದ್ದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಲ್ಲ, ಹೀಗಾಗಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಡೆಡ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಆಗಿದೆ. ಆ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ಜನಕ್ಕೆ ಉದ್ಯೋಗ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು, ಅವರ ಜೀವನ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡದೇ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯವರು ದುಂದು ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಅವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದರ ವರ್ತನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ದೋಷಕರವಾಗಿದೆ. ಇಂಥಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ನಿರ್ವಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಗೊತ್ತೇ? ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆಯು ಗೌವರ್ಮೆಂಟ್ ಪ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಬಂಧುಗಳ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಒಂದು ಪಾರದ ಕೆಳಗೆ ತನಿಖೆ ನಡೆದಾಗ ೪-೫ ಲಕ್ಷ ರೂ. ಗಳ ಬಂಡವಾಳ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದು ಕೂಡ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವರದಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಆಯಿತು? ಹೇಗೆ ನಡೆಯಿತು ಎಂದರೆ ಹೊಸ ವಿಷನ್ ಇರುತ್ತದೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಉತ್ತಮವಾಗಿರತಕ್ಕ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಕಂಡಮೇ ಎಂದು ಬರೆದು ಅದನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕೋ ಅವರಿಗೆ ಹರಾಜು ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಪೇಪರ್ ವೆಸ್ಟ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪೇಪರನ್ನು ವೆಸ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

೩. ಪಿ.ಎಂ.

ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿಸುವುದಿಲ್ಲ? ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ನೆರವಿನೊಡನೆ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಜರ್ಮನ್ ಪ್ರೆಸ್ ಇದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿಸತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಏತಕ್ಕೆ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ ಗ್ರಹಚಾರಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಅವರು ಕಮೀಷನ್ ಗೋಸ್ಕರ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಚರಿತ್ರೆ ಭೂಗೋಳ ಗಳನ್ನು ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಏತಕ್ಕೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಅಕ್ಟೋ ಸತ್ತ ಚರಿತ್ರೆ ಬದಲಾದರೂ ತಾರೀಖು ಬದಲಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಏನು ಸತ್ತ ತಾರೀಖನ್ನೇನಾದರೂ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಯಾವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಯಾಗಿ ಹೊಸ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆಯೋ ಅವನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡ ಬಹುದು. ಅದು ಕೂಡ ೫ ವರ್ಷಕೊಮ್ಮೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬಹುದು ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಕಾಗದ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ, ಎಷ್ಟು ಹಣ ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದೇನಾದರೂ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ? ಇದರ ಕಡೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆನ್ಸು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಯಾರಿಗೋ ಹಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿ ಸರ್ಕಾರೀ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿಸದೆ ಯಾವುದೋ ಖಾಸಗೀ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ತಪ್ಪಾಗಿವೆ ಎಂದರೆ ಇಲಾಖೆಯವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು? ಮುದ್ರಿತವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇದರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರೆಯುತ್ತದೆಯೇ? ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸದೇ ಹೋದರೆ ದೇಶ ಖಂಡಿತ ಹಿಂದೆ ಬೀಳುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟುಪಡುತ್ತೇನೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಎಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಜ್ಞರು ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:

“A university is a community of scholars, having as its central purposes the enrichment of the human mind by stimulating and sustaining a spirit of free enquiry, directed to an understanding of the nature of the universe and man's role in it. The central purpose a university is served by activities designed to quicken discipline and enlarging the intellectual and creative capacities as well as the aesthetic awareness of its members and to record, preserve and disseminate the results of intellectual enquiry and creative endeavour.”

ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಏನಾಗಿವೆ ಎಂದರೆ ಕೆಲವರಿಗೆ 'ವಿಲಾಸಿ ಕೇಂದ್ರಗಳು' ಆಗಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಶೀರಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್.—ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಗುಣ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ನಿಮಗೂ ಗುಣ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ನೀವೂ ಕೂಡ ಒಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಪದವೀಧರರಾಗಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ಆರಕೇರಿ.—ವಿಲಾಸಿ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಎಂದು ಯಾವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ಅವು ಕೆಲವರಿಗೆ ವಿಲಾಸಿ ಕೇಂದ್ರಗಳು, ಕೆಲವರಿಗೆ ಜಾತೀಯ ರಾಜಕೀಯ ಕೇಂದ್ರಗಳು, ಕೆಲವರಿಗೆ ಧನಾರ್ಜನೆಯ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿವೆ. ವಿಲಾಸಿ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಹೇಗಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ವಕೀಲನಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಸಿದರು ಎಂದು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಕೇಸು ಹಾಕಿದ್ದಳು. ಅಂಥ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಇವತ್ತಿಗೂ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಬಗ್ಗೆ ದೀರ್ಘವಾದ ಒಂದು ವರದಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಇದಲ್ಲದರೆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅವು ವಿಲಾಸಿ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅನುಮಾನ ಇದ್ದರೆ ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಶೀರಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್.—ಮಹಾರಾಜ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಓದಿದಿರಿ?

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—೧೯೫೦ರಲ್ಲಿ ನೀವು ಏತಕ್ಕೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರೆಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಈಗ ಬೇಡ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರ್ ರಾವ್.—ಈಗ ನೀವೇನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಗುಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದಿರಿ ಅದು ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇರಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ದೇಶದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರ್ ರಾವ್.—ನೀವು ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ನಾನು ದೇಶ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ, ನಿಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕ್ರಮ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಬರೀ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರೇ ವಿನಹ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಲೈಬ್ರರಿ, ಲ್ಯಾಬೋರೇಟರಿ ಮಿರ್ಚಿ, ಮೇಜು ಮುಂತಾದ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರೇ ವಿನಹ ಅವುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ, ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಪಠ್ಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಟತೆ ಇಲ್ಲ. ಪದವೀಧರರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಪದವಿಯ ಪ್ರಭಾವ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೂಡ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಶೀರಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್.—ನಿಮ್ಮಿಂದ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ನೀವು ಎಂದೂ ಕೇಳದೆ ಇರತಕ್ಕ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೀನೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಕೇಳಿ. ನೌಕರರ ಸಂಬಳ ಸೂರಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಘನತೆ ಗೌರವಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನೀವು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಇಂಥ ಅರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನೇನೋ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ಅದೇ ರೀತಿ ಜ್ಞಾನ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಶೀರಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್.—ಅವರು ಬಿ.ಜಿ.ಪಿ. ಪಕ್ಷದವರು, ಅಲ್ಲದೆ ರುಷ್ಯಾ ಶ್ರಮದವರು ಕಟ್ಟಡಗಳು ಬೇಡ, ಮಗದ ಕೆಳಗೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ಕಟ್ಟಡಗಳು ಏತಕ್ಕೆ ಇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ೧೦೭ ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇರತಕ್ಕ ಕೇಂದ್ರ ಭದ್ರ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್. ಅದು ಇವತ್ತು ಅಭ್ಯದ್ರವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಕೇಂದ್ರ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಯಾರ ಹಣ? ನೀವು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಹಣದ ಬಗ್ಗೆ ಜ್ಞಾನ ಇದೆಯೇ? ಅದು ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಂತು? ಬೀಡಿ-ಬೆಂಕಿಪೊಟ್ಟಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಗಳಿಗೆ ವಿರಾಮ ಪಡೆಯತಕ್ಕಂಥ ಪತ್ರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಮಾರಾಟ ತೆಗೆಯಿಂದ ಆ ಹಣ ಬಂದಿದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಹಗಲಿರಳು ಯಂತ್ರಗಳೊಡನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಬೇಸತ್ತು ಸಂಜೆ ಬರುವಾಗ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದ ಕಾರ್ಮಿಕನಿಗೆ ಲೆಂಡನ್ ಭಾಗ ಕ್ಯೋರೈಡ್ ಬೆರೆಸಿದ ಮಧ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವನಿಂದ ಪಡೆದ ಹಣದಿಂದ ಈ ದೇಶ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇವೆರಡೂ ಬದವರ ಹಣ. ಅದು ಹೇಗೆ ಈ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ದುರ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದುದು ನಿಮ್ಮ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರ ರಾವ್.—ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ಅಲ್ಲ, ನೀವು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾಗರ್.—ಶಂಕರರಾಯರು ಟೂಬ್‌ಲೈಟ್ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ಅವರಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅರ್ಥಕೋಶವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ೧೫ ನಿಮಿಷದ ನಂತರ ಹಾಗೆ ಇರಬಹುದೆಂದು ಆಗ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಒತ್ತಾಯ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ರಾಮದೇವ್ —ಈಗ ಎಲ್ಲ ಟೂಬ್‌ಲೈಟ್‌ಗಳೇ ಜಾಸ್ತಿ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ಈ ಮಾತನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶಾಸಕರಿಗೆ ಏನು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಅದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಇನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸಿಲ್ಲ. ಚೈನಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಆದಮೇಲೆ ಒಂದು ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಒಂದು ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆದರು. ಒಬ್ಬ ಯುವಕನನ್ನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ರೈತ ಕಾರ್ಮಿಕರು ದುಡಿಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವನು ೫ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ರೈತ ಕಾರ್ಮಿಕರು ದುಡಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ೩೦ ಜನ ರೈತ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಸತತವಾಗಿ ದುಡಿಯಬೇಕು ಎಂದು. ಒಬ್ಬ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ೫ ವರ್ಷ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ೧೫೦ ಜನರ ಪರಿಶ್ರಮ ಅಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ರೈತ ಕಾರ್ಮಿಕನ ದುಡಿಯಲು ಆಧಾರವನ್ನು ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಬಿ ಎ. ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ೧೭೦ ರೈತ ಕಾರ್ಮಿಕರ ದುಡಿಯಲೇಬೇಕು, ಒಬ್ಬ ಬಿ ಎಸ್‌ಸಿ ಪದವಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ೨೦೦ ರೈತ ಕಾರ್ಮಿಕರ ದುಡಿಯಲೇಬೇಕು. ಬಿ.ಇ. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ೨೫೦ ಜನರ, ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್‌ಗೆ ೩೦೦ ಜನರ ದುಡಿಯಲು ಫಲ ವಿನಿಯೋಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಪದವಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ದುಡಿದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ? ವೆಚ್ಚ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ? ಆ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ, ಮಾನವಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರ ಇದೆ. ಇತಿಹಾಸ, ಭೂಗೋಳ. ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ, ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ಇಂತಹ ಮಾನವಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬೋಧನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇವತ್ತು ಎಷ್ಟು ಜನ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೂ ಅದು ರಾಜ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರವೇ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೂ ರಾಜ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರವೇ. ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಲು, ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಬೋಧಿಸಲು ಎಷ್ಟು ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ? ಈ ಒಂದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪ್ರಗತಿಪಥದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬೋಧಿಸಲು ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ರೀಡಿಯೋ, ದೂರದರ್ಶನ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಂದ ಬೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಈ ರೀತಿಯ ಬೋಧನೆಯಿಂದ ವೆಚ್ಚ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಡೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಗಮನಕೊಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಲೈಬ್ರರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಈ ಲೈಬ್ರರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಅನಾಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಈ ದೇಶದ ಒಬ್ಬ ತಜ್ಞ ಲೈಬ್ರರಿಯನ್ ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಕೆಲವು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬ

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೂ ಸಹ ಕಳೆದ ೨೦ ವರ್ಷದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡಿದ್ದು, ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ ಎಂದರೆ ಹೇಳಿದರೂ ಯಾವ ಪುಸ್ತಕ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣವಾದ ವೇಲೆ ೧ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದು ಖರ್ಚು ಆಗಿದ್ದರೆ ಅವನ್ನು ಕೇವಲ ೨೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬೆಲೆಗೆ ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳು ನಮಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಪುಸ್ತಕ ಮಾರಾಟಗಾರರು ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಮುಖ ಬೆಲೆಯ ೨೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಿಗೆ ಮುಖಬೆಲೆಗೆ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದರೆ ಶೇಕಡಾ ೮೦ ಭಾಗ ಕಮಿಷನ್ ಇವರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳು ನಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವಂತಿವೆ. ಕಳೆದ ೧೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ ಅವು ವಿಫಲವಾಗಿವೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವನ್ನು ಕಂಡಮ್ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವುಗಳಿಂದ ಆಗುವ ಅನಾಹುತ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತೇ? ೧೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕಂಡಮ್ ಆದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅವರು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಫಾರ್ಮುಲಾಗಳು ಕಂಡಮ್ ಆಗಿರುತ್ತವೆಯೋ ಅಂತಹ ಫಾರ್ಮುಲಾಗಳು ಇರತಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮಾರುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಫಾರ್ಮುಲಾಗಳಿಂದ ಔಷಧಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಜನರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂತಹ ಕಂಡಮ್ ಆದ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ನಾವು ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಲೈಬ್ರರಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಅನಾಹುತಗಳನ್ನು ತಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಸೆಕೆಂಡ್ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಲೈಬ್ರರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಲೈಬ್ರರಿಯೆಂದು ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಜನರು ಓದುವಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ, ಕನ್ನಡ ಎಂದೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಈ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರೀ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತಂದು ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲೇಜು ಲೈಬ್ರರಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರತಕ್ಕಂತಹ ಅವ್ಯವಹಾರ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಫೋರ್ಚರ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಸಿನೇ ತಾರೀಖಿನ ಒಳಗೇ ಬಿಲ್ಸ್ ಪಾಸ್ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ. ಆಗಿರತಕ್ಕ ಅನಾಹುತಗಳು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ತೇಗದ ಮರದ ಮೇಜು ಕುರ್ಚಿಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಬಿಲ್ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಅಲದ ಅಥವಾ ಹತ್ತಿಯ ಮರದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಈ ಹಣ? ಯಾವ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಶಾಮಿಲಾಗಿದ್ದಾರೋ ಅವರು ಈ ಹಣದಿಂದ ತಮ್ಮ ಜೇಬನ್ನು ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳೇ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಿಲ್ಸ್ ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಫೋರ್ಚರ್ಸ್ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಬಿಲ್ ರೆಡಿಯಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೂ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್, ಇವರಿಗೂ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್. ಪಾಪ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಅದು ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಫೋರ್ಚರ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗಾದರೆ ಇನ್ನು ಲ್ಯಾಬೋರೇಟರಿಸ್ ವಿಷಯವೇ ಇನ್ನೊಂದು.

ಲ್ಯಾಬೋರೇಟರಿಸ್ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಅವ್ಯವಹಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಲ್ಯಾಬೋರೇಟರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಉಪಕರಣಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಲ್ಯಾಬೋರೇಟರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಅವ್ಯವಹಾರ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋಕಡೆ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳದೇ ಬಿಲ್ ಗಳನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿರುವ ನಿರ್ದೋಷಿಗಳಿಗೂ ಇವೆ. ಇವಕ್ಕೆ ತಾವು ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದು ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿ ಆ ಸಮಿತಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟು ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ಅಷ್ಟು ಹಣಕ್ಕೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಉಪಕರಣಗಳು ಇವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇವತ್ತು ಬಹಳ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮುಚ್ಚಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಇರುವವರು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದೀತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಅನಾಹುತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡದೇ ೧೯೮೦-೮೧ರಲ್ಲಿ ಆಡಿಟರ್ ಜನರಲ್‌ರವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ರಿಪೋರ್ಟಿನ ೨೦೯-೨೧೦ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಏನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇವತ್ತು ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಎಷ್ಟು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ನಾವು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಲ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ನವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬೇಕು. ಅವರು

“The education of the future will in the case of every child over a certain age combine productive labour with education and athletics, nor merely as one of the methods of raising social production, but as the only method of producing fully developed human beings.”

ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು, ನಾವು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಗತಿ ಅಥವಾ ಜನತೆಯ ಪ್ರಗತಿಗೆ ನೆರವು ಆಗುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡತನ ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಬಡೆಗಳ ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವುದೇ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತದೆಯೇ ?

ನೀವು ಏನಾದರೂ ಸಮಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇದೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿರುವಂತ ಬಡತನವನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆರ್ಥಿಕ ತಜ್ಞರನ್ನು ಕಂಡು ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ? ಇಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿ, ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಂದ ಔಷಧೋಪಚಾರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ? ಇಲ್ಲ, ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶ ದಿಂದ ಹೊರದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಅದ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. The Universities are the only institutions not connected with the public, not connected with the people and not connected with the country. ಇದು ಆಗಿದೆ. ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಕರಾಚಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಉಪಕುಲಪತಿಗಳು ಒಂದು ಸೆಮಿನಾರ್ ನಡೆಸಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ೪ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. “The role of University in the national development.” ಎಂಬ ರಾಷ್ಟ್ರವೆಂಟದ ಸೆಮಿನಾರ್ ಮಾಡಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಡೆವಲಪ್ ಮೆಂಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದರೆ.

“The development of university and teaching reasearch need to be more development oriented. In this connection specific contribution of the university has to be considered. Consultation between the university professors and development agencies have not been institutionalised.”

ಹೀಗೆ ೪-೫ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡತನದ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆ, ಮನೆ ಕಟ್ಟುವ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆ. ಇಂಥ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತು ಒಂದು ಮಾತು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ೧೯೭೨ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ನಿಂತುಹೋಗಿದೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರನ್ನು ವಿದ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ದಾನ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಪದ್ಧತಿ ೭೨ರಿಂದ ಈಚೆಗೆ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ದಾನ ಕೊಡುವವರೇ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಡುವವರೇ ಜಾಸ್ತಿಯಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಚೆಲ್ವರಾಜ್ ಅವರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾಗಪ್ಪ ಎನ್ನುವವರು ೪-೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ, ಒಂದು ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಜಾನುವಾರುಗಳ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ೫೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಸಾರ್ವಜನಿಕರನ್ನು ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಮಂಜರಾಯಿ ಸಚಿವರು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಣ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮಗೆ ಹಣ ಬೇಕಿಲ್ಲ, ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಇದ್ದರೆ ದುಡ್ಡು ನಾನು ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೂಡ ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತು ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದವರು, ಉಡುಪಿ ಅಷ್ಟ ಮಠದವರನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಎರಡು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆಕಾಶವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದೆ, ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾಲೇಜು ಆಗುತ್ತೆ ಎಂದು ಬಿತ್ತರಿಸಿತು, ಯಾವ ರಾಜ್ಯ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮಂಜುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಧರ್ಮಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಲೇಜು ಮಾಡಬಹುದು, ಅವರು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎ. ನಾಯಕ್.—ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಸಂಸ್ಥೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ, ಸಮಾಜ ಲಾಭ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ಸವಾರಿ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಇದಲ್ಲಾ ನಡೆಯುತ್ತೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರರಾವ್.—ನೀವು ಹೇಳುವುದು ಸುಲಭ, ಕಾರ್ಯತಃ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಗರ್.—ತಾವು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತೆ, ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವವರಿಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಏನು ಕಷ್ಟ ಇದೆ. ನೀವು ಏನು ಅದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ೩೦,೦೦೦ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಲ್ಲ. ನೀವು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಡ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದರೂ ಇನ್ನು ೧೫ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಹುಟ್ಟುತಕ್ಕ ವಂಶಕ್ಕೆ ಗತಿ ಏನು? ೭,೦೦೦ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಕಟ್ಟಡ ಇಲ್ಲದೇ ಗುಡಿಸಲುಗಳಲ್ಲಿ, ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರರಾವ್.—ಒಂದು ಕಡೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. Your's is not a rational thinking. Your department thinking is irrational and unreasonable. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಕೆಳಗೆ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಅದನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದರೆ, ನಮಗೆ ಒಂದು ಸಮಗ್ರವಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. That is part and parcel of the University from the beginning for 100 years. Why do you want to separate it? If you want it as a separate institution why don't you build it up?

MR. DEPUTY SPEAKER.—Please conclude. It is already one hour and ten minutes. Please conclude by 3-30 P.M. Other members are also there to speak.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ಪ್ರಮುಖವಾದ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶೀರಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್.—ಇಷ್ಟೊತ್ತು ಹೇಳಿದ್ದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ಮೂರ್ಖರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶೀರಾಜು ಚಂದ್ರಶೇಖರ್.—ಕಡು ಮೂರ್ಖರಿಗೆ ?

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ಕಡು ಮೂರ್ಖರಿಗೆ ಯಾವುದೂ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ೧೯೮೨ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು ೧೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸುಧಾರಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಹಂಟರ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ೧೮೮೨ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು, ಇವತ್ತಿಗೂ ಅದು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ೧೮೮೫ರಲ್ಲಿ ಲಾರ್ಡ್ ಮಿಲಿಂಗ್ ಬೆಂಟಿಂಕ್‌ರವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಧಾನವಾದ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಅದು ಏನೆಂದರೆ :

“We want a class of persons Indian in blood and colour but English in tastes, in opinion, in morals and in intellect. The epithet ‘learned native of India’ could only be applied to a person versed in the philosophy of Locke or the poetry of Milton and that the objective of promoting a knowledge of sciences could only be accomplished by the adoption of English as the medium of instruction.”

“The great object of the British Government would henceforth be the promotion of European literature and science through the medium of English and that Government funds appropriated for the purpose of education would be best employed on English education alone.”

ನಾವು ಅದೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಏಕೀಕರಣ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ, ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ವರ್ಷ ಎಷ್ಟು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ? ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆಯಿರಿ ? ಇವತ್ತು ನಾವು ಕನ್ನಡ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ದೇಶಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. Lord Macaulay has written the following in a letter to his parents from Calcutta in 1835.

“Our English schools are flourishing wonderfully. The effect of this education on the Hindus is prodigious. No Hindu, who has received an English education, ever remains sincerely attached to his religion. Some continue to profess it as a matter of policy, others profess themselves as pure deists and some embrace Christianity.”

೩-೩೦ ಪಿ.ಎಂ.

ನಾನು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಲಿಯುವುದನ್ನು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಊಟ ಮಾಡಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕೈತಂದು ಊಟ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಅದೇ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಗೋಕಾಕ್ ವರದಿ ತಕರಾರು ಬಂದಿರುವುದು ನಮ್ಮ ವರದಿಲೇ ಹೊರತು ಬೇರೆಯಾವ ರಿಂದ ಅಲ್ಲ. ಗೋಕಾಕ್ ವರದಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಅವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ

ಆಗಿರತಕ್ಕ ನಷ್ಟ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಇಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ದೇಶಕ್ಕೆ ಲಾಭ ಆಗದೇ ಅದರಿಂದ ಅವಾಯವಾಗತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದಂಥ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಇಡೀ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ೧-೧-೧೯೭೯ರ ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ೪,೩೯೮ ಜನ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ರಿ.ಫಿಲ್ಡ್ ಜನ ಇಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳು, ೭,೨೨೩ ಜನ ಸೈಂಟಿಸ್ಟ್‌ಗಳು ಹೊರಗಡೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ೧-೧-೧೯೮೦ರ ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ೮,೫೭೭ ಜನ ಇಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳು, ೭,೪೨೨ ಜನ ಸೈಂಟಿಸ್ಟ್‌ಗಳು ಹೊರಗಡೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. United Nation Economic and Social Council and Commission for Trade and Development, ಇವರು ಒಂದು ಲೆಕ್ಕ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಗಿದೆ The United State Canada, U. K. their brain drain in 60s estimated at Rs. 40,000 crores which was more than the development assistance extended during the decade of third world countries. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನ ಹೊರಗಡೆ ನಿಂತಿದ್ದರಿಂದ ಪರಿಣಾಮ ಆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ೪೦ ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ಅವರು ಲೆಕ್ಕ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. When an Indian doctor settles down in America India loses 3.33 lakhs and USA gains Rs. 51.71 lakhs. In all India lost an estimate of Rs. 787 crores in 1976 to USA Because of emigration of scientists, engineers and doctors to that country. ಇದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಬುದ್ಧಿವಂತರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಸ್ಥಾನ ಮಾನ ಕೊಡದೇ ಇದ್ದ ಕಾರಣ ಇಲ್ಲಿದ್ದ ಸೈಂಟಿಸ್ಟ್, ಡಾಕ್ಟರ್ಸ್, ಇಂಜಿನಿಯರ್ಸ್ ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ೧೯೭೨ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಭಾರತ ದೇಶದಿಂದ ೧೭ ಸಾವಿರ ಜನ ಇಂಜಿನಿಯರ್ಸ್, ಡಾಕ್ಟರ್ಸ್, ಸೈಂಟಿಸ್ಟ್ ಹೊರಗಡೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ, ನಮ್ಮ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ, ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ಇಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬೆಳೆಸತಕ್ಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಈ ದೇಶ ಮತ್ತೆ ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಕಾಲೇಜು ಓದಿಸಿ, ಬರೀ ಕೈ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ಅವರು ಜೀವನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ವಾಗುವಂಥ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ೧೮೮೨ರಲ್ಲಿ ಹಂಟರ್ಸ್ ಕಮಿಟಿ ಹೇಳಿದೆ. ಒಕೇಷನಲ್ ಏಜುಕೇಷನ್, ಎಲ್ಲರೂ ಕಾಲೇಜು ಓದುವಾಗ ಅದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ನಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಆಡಳಿತ ಸುಧಾರಣೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸುಧಾರಣೆ, ಇವೆಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಿಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಗದೇ ಹೋದರೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಿ ಬೇರೆ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದು ನಡೆಸುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ವಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಬೊಮ್ಮಾಯಿ (ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾವಂತಿಗಳು ಮೂಲತಃ ಎರಡು ವಿಭಾಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಏನು ನೀತಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಪಡೆದಂಥ ಕೆಲವೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಬಂದಂಥ ಜನರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂಬಾಲೆನ್ಸ್ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೇ ಹಿಂದೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಮೆರಿಟ್‌ಮೇಲೆ ಬಂದಂಥವರಿಗೆ ೫ ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರವೇಶ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು ಮೆಡಿಕಲ್ ಮತ್ತು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಬಗ್ಗೆ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ವೈಸ್ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಕೊಡತಕ್ಕ ನೀತಿಯನ್ನು ರೀಜನಲ್ ವೈಸ್ ಬೋರ್ಡ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಕರ್ನಾಟಕ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಛಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಇದೆ, ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಛಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಇದೆ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು, ಮಂಗಳೂರು ಈ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳಿಲ್ಲಾ ಹಲವಾರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡಿವೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಿಗೂ ನ್ಯಾಯವಾದ ಸ್ಥಾನಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿವೆ, ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಳೆದ ಸಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯನ್ನು ಹೋದಸಾರಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಿಳಿಸುತ್ತೇವೆಂದು

ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇದುವರೆಗೆ ತಾವು ಏನು ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ಪಷ್ಟ ನಿಲುವು ಏನು? ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಹೇಳಬೇಕು, ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಅಂಡ್ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ ರೀಜನಲ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು. ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯ ವಿಚಾರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದು, ಅದು ಅವ್ಯಾಹರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಇಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೋದಸಾರಿಯೇ ಹೇಳಿದ್ದವು, ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಒದಗಿಸತಕ್ಕ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು? ನಮಗೆ ಅವಶ್ಯವಿರತಕ್ಕ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾಗಿದೆ, ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಿದೆ, ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಟ್ಟಡಗಳು ಬೇಕು ಎಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕಚಾರ ಹಾಕಿದರೆ, ಸರ್ಕಾರ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕ ಹಣ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುವುದಾದರೆ, ೧೦ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಎರಡರಷ್ಟಾಗಿದೆ. ಕಟ್ಟಡಗಳು ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಮೂರು ಪಿಪ್ಪುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗಂಟೆ ಹೊಡೆದರೆ ಸ ಕು ಹೊರಗಡೆ ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ಹುಡುಗರು ಬಳಗಡೆ ನುಗ್ಗುತ್ತಾರೆ, ಒಳಗಡೆ ಇದ್ದಂಥ ಹುಡುಗರು ಹೊರಗಡೆ ಓಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು, ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಏನು? ಹಣ ಎಷ್ಟು ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ? ಈ ಚರ್ಚೆಯೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಚ್ಛಿದ್ದೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರವರರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಬಂದರು)

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಗಂಗಣಿ (ಕುಷ್ಟಗಿ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ. ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರು ಈ ದಿನ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ವಾಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ, ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅನುಭವಿ ಸದಸ್ಯರಾದ ಗಂಗಾಧರನಾರವರು ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಗೊತ್ತುಗುರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪ್ರಥಮವಾಗಿ ೧೯೫೨ ರಲ್ಲಿ ಮೆಟ್ರಿಕ್, ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ನಂತರ ೧೯೬೨ರ ಹುಟ್ ಆಯೋಗದ ವರದಿ ಬಂತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿತ್ತು. ಆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಇದುವರೆಗೂ ಕಾರ್ಯತೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೊಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ತದನಂತರ, ೧೯೬೯ರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿ ೧೯೬೪ರಲ್ಲಿ ಭದ್ರ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿ ೧೯೬೪ರಲ್ಲಿ ಸಾರ್ಜೆಂಟ್ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿ ೧೯೪೮ರಲ್ಲಿ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನಾರವರ ವರದಿ ೧೯೫೩ರಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ವಾಮಿ ಮಂದಲಿಯಾರ್ ವರದಿ, ೧೯೬೪ರಲ್ಲಿ ಬೊತಾರಿ ಆಯೋಗದ ವರದಿ ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ವರದಿಗಳು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎ. ಸಿ. ದೇವೇಗೌಡರ ವರದಿ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ, ಬೇರೆ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೂ ತುಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಇಂದಿನ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಪಠ್ಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನಿಲುವನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರ ಬಂದು ೩೫ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ತುಳಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಬೋನಿಫೇಟ್ ಗ್ರಾಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಎಂದು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಆ ರೀತಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಆಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹಿಂದೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಅನೇಕ ವರದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ್ದಾಗಲೀ ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಒತ್ತಡ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಜನತೆಗೆ ಇಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಹಾಗೂ ಮಹಾಪುರುಷ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಠಾಕೂರರವರು ತಂಬಿ ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗದವರು ಮಾತ್ರ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದು ಅನೇಕರು ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಂಥ ಸಮಾಜವು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳ ಶಾಪಗ್ರಸ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ಇವತ್ತಿದೆ ದಿವಸ, ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂವಿಧಾನದ ೪೫ನೇ ವಿಧಿನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ೬ ರಿಂದ ೧೪ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ

ಕಡಾ ಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಇದೆ, ಆ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಇವತ್ತೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಏನು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರವಾಗಲಿ, ಜನತೆಯಾಗಲಿ, ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರಾಗಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಲ್ಲ ವೇನೋ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 4 ಸಾವಿರ ಕಳ್ಳಿಗಳು ಇವತ್ತಿಗೂ ಶಾಲೆ ರಹಿತ ಹಳ್ಳಿಗಳಾಗಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಕಾಷ್ಟಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ೧೭ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಲಿಂಗಸೂರಿನ ೧೯ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳು ಇಲ್ಲ. ೧೯೬೦ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವೇನೋ ಕಡಾ ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಏತಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದಾಗ, ಕನಿಷ್ಠ ಆ ಗ್ರಾಮದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೩೦೦ ಆದರೂ ಇರ ಬೇಕೆಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಮಿತಿಯ ಕಾರಣವನ್ನು ನೀಡಲು ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಯಾರ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಕನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಶಾಲೆಗಳು ಆಗಿಲ್ಲ. ಆ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ನಿಮಗೆ ಶಾಲೆ ಸಿಗಬೇಕಾದರೆ ನೀವು ಕುಟುಂಬ ಕಲ್ಯಾಣ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಅಂಥ ಕಾಣುತ್ತದೆ ಈ ಒಂದು ಸಿಸ್ಟಂ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಸಲ ಸರ್ಕಾರದ ಹಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ವಿವೇದಿಸಿ ಕೊಂಡಾಗ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾವು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇವೆ ಇದು ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಸರ್ಕಾರ ಈ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಥಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗುಂಡೂರಾಯರು ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು, ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳು ಕಾಲೇಜುಗಳು ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ರೂಪಗೊಂಡಿವೆ. ಒಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಕನಿಷ್ಠ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಅನುಕೂಲಗಳಿಗಾಗಿ ೧೦ ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ತಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನು ಈ ರಾಜ್ಯದ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳೇ ಇಲ್ಲದಂಥ ಗ್ರಾಮಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಇರುತ್ತವೆ ಈ ವಿವಿಧ ಉಚ್ಚ ಪದವಿ ಪಡೆದಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳು ಸಾವಿರಾರು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನೌಕರಿಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಸೇವೆಗಳಿಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಹೊಸದಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಔಚಿತ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಇದು ಒಂದು ವಿವೇಚನೆಯ ಕ್ರಮವಲ್ಲವೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಆಧಾರವನ್ನು ಏನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತೀರಿ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶಾಲೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈವತ್ತಿಗೂ ಸ್ವಂತ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲದ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಶಾಲೆಗಳೂ ಕೂಡ ಇರುತ್ತವೆ, ಈವತ್ತಿಗೂ ಮಸೀದಿಗಳಲ್ಲೋ ಚಾವಡಿಗಳಲ್ಲೋ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಮೋದನೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ತಾವು ಶಿಕ್ಷಕರ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಇನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢಿಷ್ಯ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಮಸೀದಿಗಳಲ್ಲಿ, ಗುಡಿಸಲುಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ವಿಷಯ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಇಚ್ಛೆಪಡುವುದೇನೆಂದರೆ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಹಣಕಾಸಿನ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪೂರ್ವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಒಂದನೂರು, ಎರಡನೂರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಪೂರ್ವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಅನುದಾನ ನೀಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವರೀತಿ ಸರ್ಕಾರ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಅನುದಾನವನ್ನು ನೀಡುವ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅದೇ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು ಆಶ್ವಾಸ ನೀಡಿದ್ದರು. ಇದುವರೆಗೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಿಯಮಾ ವಳಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೂ ಪೂರ್ವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅನುಧಾನ ನೀಡುವ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತರುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು, ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಮಾದ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಚಾರಕರ ಹುದ್ದೆಗಳು ಸುಮಾರು ಮೂರು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಖಾಲಿ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಹಿಂದೆ ೧೫ಸಾವಿರ ಜಿಲ್ಲೆರ ಈ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ತುಂಬುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ತಿಳಿಸಿತ್ತು. ಶಾಲೆಗೆ ಒಂದು ಕನ ಗುಡಿಸುವ ಪರಿಚಾರಕರು ಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳೇ ಈ ಒಂದು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ವಹಿಸುವ ಸಂಭವ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಅಂದರೆ ೧೫೦ ರಿಂದ ೨೦೦ ಜನ ಹುಡುಗರಿರುವ ಒಂದು ಶಾಲೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಪರಿಚಾರಕನ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ಸವಲತ್ತನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಕ್ಕಂಥ ಜನರಿಗೂ ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ ಪರಿಚಾರಕ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶವು ತಪ್ಪುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿರತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ೧೯೭೧ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ೧೯೮೧ರ ಜನಗಣತಿ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ೧೯ನೂರು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಯಾವ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಟ್ಟಿ ಸುಧಾರಿಸಿದೆ ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ಬಹಳ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ತರಬೇತಿ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ತೆರೆಯಲಿ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಚಿವರೊಡನೆ ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ ನಾನು ಕಳೆದ ವರ್ಷ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಂತೆ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಕೂಡ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ರಾಜ್ಯದೊಡ್ಡ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಯಚೂರು ಈವತ್ತು ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಆದಾಯ ಮತ್ತು ಆಹಾರವನ್ನು ನೀಡುವ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಳೆದಿರುವ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯತನ ಮತ್ತುವ ಜಿಲ್ಲೆಗೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಬಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉನ್ನತ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರ ತ್ತಾರೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದವರ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿದವರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ಕ್ರಮದಿಂದ ಯಾವ ಸವಲತ್ತುಗಳು ಇಲ್ಲದ ಒಂದು ವಂಚನೆ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಆಗಿದೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾರ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶಿಕ್ಷಣ ನಿರ್ದೇಶಕರು ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದವರೇ ಇರ ತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿದವರೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರ ನಿಲವು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಜನತೆಯಬಗ್ಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಕೂಡ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಶಾಸಕರೂ ಕೂಡ ಹೇಳುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಚಿವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತಿರುವುದೇನೆಂದರೆ ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ತಳೆದಿರುವ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಖಾಸಗಿ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಖಾಸಗಿ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಮಗ್ರವಾದ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಅತಿಶೀಘ್ರವಾಗಿ ತರಲಾಗುವುದು ಎಂದೂ ಒಂದು ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಸುಮಾರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯಗಳಾದ ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶ, ತಮಿಳುನಾಡು ಸಂಚರಿಸಿ ಬಂದಾಗ ತಮಿಳುನಾಡು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ೧೯೭೩-೭೪ರಲ್ಲಿ ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಸಚಿವರಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದೇನೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಇರುವ ಪದ್ಧತಿ ಏನು ಇದೆ ಈವತ್ತು ತಮ್ಮಗವನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಡ್ಮಿಶನ್ ಫಾರಮ್ ಪ್ರವೇಶ ಅರ್ಜಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದರೆ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯದ ಪಡೆಯದೆ ಇರುವ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಮೆಲೆತಾಯಿ ಧೋರಣೆಯಂತಿದೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕಾಗಿ ೫ ವರ್ಗಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಕ್ಯಾಸ್ಸ್ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ೫ ವರ್ಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಯಾವ ಯಾವ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಯಾವಯಾವ ಜನ ಸೇರಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ.

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಇದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗವನಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ತರುವುದೆಂದರೆ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಫಾರಮ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಸ್ಕೂಲ್ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರಬೇಕು, ಕಾಲಮ್ ನಂಬರ್ ೧೦ ಮತ್ತು ೧೧ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಫಾರಮ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ದಯವಿಟ್ಟು ನೋಡಿ ಕಾಲಂ ನಂಬರ್ ೬ ಸೆಕ್ಸ್, ಕಾಲಮ್ ನಂಬರ್ ೭ ನ್ಯಾಷನಾಲಿಟಿ ಕಾಲಂನಂಬರ್ ೮ ರಿಲಿಜಿಯನ್, ಕಾಲಂನಂಬರ್ ೯ Whether he belongs to Scheduled Caste/Scheduled Tribe ರೂಲ್ ೩೬ ಪ್ರಕಾರ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಸೆರ್‌ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಇತ್ಯೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ Sex, Nationality Religion, whether Scheduled Castes/Scheduled Tribes. ಎಂದು ಇಷ್ಟೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈವತ್ತು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಗವರ್ಗ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ವಿವರ ಇದೆ.

೪-೦೦ ಪಿ.ಎಂ.

ಮತ ಯಾವುದು ಹಿಂದೂ ಆಯಿತು, ಅದೇರಿತೆ ಜಾತಿ ಬಂದಾಗ ಹರಿಜನ ಅಥವಾ ಗಿರಿಜನ ಹೌದೋ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಸಾಕು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಫಾರಂನಲ್ಲಿ ಏನೇನೋ ಹಿಂದೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಹಿಂದೂ ವಾದಿಗ, ಹಿಂದೂ ವೈಶ್ಯ, ಹಿಂದೂ ನಾಯಕ್, ಹಿಂದೂ ಲಿಂಗಾಯಿತ ಈ ರೀತಿಯ ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿಸುತ್ತೀರಿ? ಪೌರತ್ವ ಯಾವುದು ಎಂದರೆ ಭಾರತೀಯ ಅಂದರೆ ಸಾಕಲ್ಲವೇ. ಬಹಳ ಸರಳವಾಗಿರಬೇಕು, ಈ ರೀತಿಯ ಜಾತಿಗಳನ್ನು ತಾವು ವಿಂಗಡಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ನೀವು ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದವನು ಎಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುತ್ತೀರಿ. ಆತನ ಧರ್ಮ ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲಾ ಏತಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯವರು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು.

ಚೇರ್ಮನ್.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯ ಡಿವ್ಯಾಂಡ್ ಬಂದಾಗ ಮಾತನಾಡಿ ನಿಮಗೆ ಸಮಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಈಗಾಗಲೇ ೨೦ ನಿಮಿಷ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಇನ್ನೂ ೯ ಜನಗಳು ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ತಾವು ಬೇಗ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ ಗಂಗಣ್ಣ.—ಮಾನ್ಯ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಚಿವರಿಗೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಸಚಿವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ ಯಾವಾವ ಜಾತಿ ಯಾವಾವ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೋಚಿ ನಿಮಗೆ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಮೋಚಿಗಾರ್ ಎಂದು ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು, ನಾನು ಹೋಗಿ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಕೊಡಿಸಿ ಬರೆ ಬೇಕಾಯಿತು ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಆ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಸಿಲಬಸ್ ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾದಂಥ ಸಿಲಬಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಯು.ಎಸ್.ಎ.ಎಸ್.ಜರ್ಮನ್ ಜಪಾನ್, ಜರ್ಮನಿ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಅನ್‌ಗ್ರೇಡ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಷದಿಂದ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಯಾರು ಹೇಳಿದರು? ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಕೇವಲ ೫-೬ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮುಖಾಂತರ ತಮಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿರುವಂತೆ ತಾವು ಬೇಗ ಒಂದು ಸಿಲಬಸ್ ಮಾಡಿ ಜಾರಿಗೆ ತನ್ನಿ. ೭ನೇ ತರಗತಿಯ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅದಷ್ಟು ತೀವ್ರ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಕೂಡ ಎತ್ತಿಲ್ಲ. ೧ನೆಯ ತರಗತಿಯಿಂದ ೪ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದೇರಿತೆ ೫ರಿಂದ ೭ರವರೆಗೆ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ೧೦ನೆಯ ತರಗತಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಟ್ಟ ಯಾವರೀತಿ ಇದೆ ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರ ಮಗ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ ಪಾಸ್ ಆಗಿದ್ದಾನೆ ಆತನಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಎಂದು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಟೆಲಿಂಗ್ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಓದಿ ದಂತಹ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹುಡುಗ ಫೆಲ್ ಆಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಹುಡುಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ನಡೆಯುವಾಗ ಯಾರು ಕೂಡ ಹೋಗಿ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಂದೆಗಳು ಖಾಲಿಯಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಸಚಿವರಿಗೆ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಷನ್‌ರವರಿಗೆ, ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಷನ್ ಇನ್ ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಇವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅನೇಕ ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ೧-೬-೧೯೮೨

ರವರೆಗೆ ಖಾಲಿಯಿರುವ ಹುದ್ದೆಗಳು ಎಷ್ಟು? ಮಂಜೂರಾದ ಹುದ್ದೆಗಳೆಷ್ಟು ಈಗ ಎಷ್ಟು ಯಾವ್ಯಾವ ಹುದ್ದೆಗಳು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ್ದೆ ಇದುವರೆವಿಗೂ ಉತ್ತರ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ?

ಭೇರನ್.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ದಯವಿಟ್ಟು ಬೇಗ ಮುಗಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಗಂಗಣ್ಣ.—ವೃತ್ತಿಪರ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಿ, ಪದವೀಧರ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ವೃತ್ತಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಿ ಅವುಗಳು ಖಾಸಗಿಯವರದು ಆಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದ್ದು ಆಗಿರಲಿ. ವಿವರಗಳಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಉಪಾಪತಿಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯುತ್ತನ್ನು ಗಳಿಸಿ ನನ್ನ ರಾಜ್ಯ ನಮ್ಮ ದೇಶವೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಏನೋ ನಷ್ಟದೇಶ ಎಂದು ಬಂದದ್ದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಸವಲತ್ತು. ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಬೇಗ ಜಾರಿಗೆ ತನ್ನಿ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಜನತೆಗೆ ಆ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ತನ್ನಿ. ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶದ ಪದ್ಧತಿ ಹಾಗೆ ಹೀಗೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಡೆಗಡೆಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆಯ ನೋಳಗೊಂಡು ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಜಾರಿಗೆ ತನ್ನಿ. ಇವತ್ತು ತಾಯಿ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಪರಭಾಷೆಗಳು ಕೂರುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಇದೆ. ಇವತ್ತು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಒಟ್ಟು ಮಹಿಳಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೊತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೂರ್ಖರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಪಕ್ಷಾಂತರವಾದ ಸಹಾಯ ಸಿಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಎಲ್. ತಿಮ್ಮೇಗೌಡ (ಬಸವನಗುಡಿ).—ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಯೋಜನೆ ರೆಗಿಸೇ ಜೂನ್ ೧೯೮೦ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು. ಆಗ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಕೂಡ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದು ಏತಕ್ಕೆ ಹೀಗಾಯಿತೆಂದು ಅರ್ಥ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ನಿಯಮಾವಳಿ ಪ್ರಕಾರ ರೆಗಿಸೇ ವಯಸ್ಸಿನವರಿಗಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಚಿತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಇದ್ದರೂ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ರೆಗಿಸೇ ಜೂನ್ ೧೯೬೦ರಂದು ಆ ರೀತಿಯ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ೨೧ ವರ್ಷ ಗಳಾದರೂ ಜಿಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರದೆ ಇರುವುದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಗೌರವ ತರತಕ್ಕಂತಹ ವಿಷಯವೆಂದು ನಾನು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೯೫೦ರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೧೬ರಷ್ಟಿದ್ದರೆ ೧೯೮೦ರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೩೬ ರಷ್ಟಾಗಿತ್ತು. ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ೧೯೮೦ರಲ್ಲಿ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರ ಸಂಖ್ಯೆ ೪೪ ಕೋಟಿ. ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಇಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬೆಳೆಯಲು ಕಾರಣವೇನು? ಅದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ವಂತಹ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಅನೇಕ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ. ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಲು ಇನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಇದರಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ೧೯೬೬-೬೭ರಲ್ಲಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಮೊದಲನೆಯ ತರಗತಿಗೆ ೧೧,೨೫,೧೦೦ ಹುಡುಗರು ಸೇರಿದರೆ ಅವರು ನಾಲ್ಕನೇ ತರಗತಿಗೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ೪ ಲಕ್ಷದ ೨೦ ಸಾವಿರ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ೫ ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ೩ ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಒಂದನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ನಾಲ್ಕನೇ ತರಗತಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಇದರಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇದರ ಪ್ರಮಾಣ ಶೇಕಡಾ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ೫ರಲ್ಲಿ ೩ ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಏತಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬಡತನವೂ ಸಹ ಒಂದು ಕಾರಣ. ಚಕ್ರ

ಮಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೂಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುವುದು, ದನ ಕಾಯಲು ಕಳಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೀಗೆ ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಘನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಸಹ ಈ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಳೆದ ೨೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪರಿಹಾರವಾಗಿಲ್ಲ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೇ ರೀತಿ ಮುಂದುವರಿದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೇ ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರೈವರಿ ಮತ್ತು ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವರದಿ ಕೊಡಲು ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಎ.ಸಿ. ದೇವೇಗೌಡರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಅವರು ತಾ. ೧೫ನೇ ಮೇ ೧೯೭೬ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರದಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಅವರ ಅನೇಕ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದೇ ಇಲ್ಲ. ಆ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯು ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ರಾಮದೇವ್ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರೈವರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಾಸರಿ ೩ ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್ಸ್ ೬೦ ಪ್ರೈವರಿ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ೧೮೦ ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಅಲಾಟ್ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಆದರೆ ಒಬ್ಬರು ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್ ೧೮೦ ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ೯೦ ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀ ದೇವೇಗೌಡರು ತಮ್ಮ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಫಾರಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೇ ಸಾಕು.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೈವರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ತೆರೆಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಮಂಜಿವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಅಲ್ಲಿನ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಶುಚಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯವಂತ ಜನರನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ತೆರೆದರೆ ಪ್ರೈವರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರು ಮಾಧ್ಯಮಾಧ್ಯಮ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ಸಹ ಶಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇಂತಹ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಇದರ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರೈವರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದಂತೆ ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಖಾಲಿ ಇರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇರಬೇಕಾದುದು ಮಂಜಿ. ಶ್ರೀ ಎ.ಸಿ. ದೇವೇಗೌಡರು ತಮ್ಮ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ೩೦ ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇರಬೇಕೆಂದು ಶಿಫಾರಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬರೇ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇರುವಂತಹ ಶಾಲೆಗಳೂ ಸಹ ಇವೆ. ಇವರು ಒಂದೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ನಾಲ್ಕನೇ ತರಗತಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪಾಠ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಒಂದು ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಪಾಠ ಮಾಡುವಾಗ ಉಳಿದ ತರಗತಿ ಹುಡುಗರು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಖರ್ಚಾದರೂ ಸರಿಯೆ, ಒಂದೊಂದು ಶಾಲೆಗೆ ಒಬ್ಬರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನಾದರೂ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದು ಊರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಶಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಲು ಇಬ್ಬರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೂ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಈ ಮೊದಲು ದೃಷ್ಟಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಅದು ಜಾರಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರದಿದ್ದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ

ವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಈಗ ಏನಿದ್ದರೂ ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ ಪಾಸಾದರೆ ಎರಡನೇ ದರ್ಜೆ ಗುಮಾಸ್ತನಾಗಬಹುದು ಬಿ. ಎ. ಇಲ್ಲವೇ ಬಿಎಸ್‌ಸಿ ಪಾಸಾದರೆ ಮೊದಲನೇ ದರ್ಜೆ ಗುಮಾಸ್ತನಾಗಬಹುದೆಂದು ಓದುತ್ತಾರೆ. ತಾವು ಒಂದೊಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಮಿನಿಮಮ್ ಕ್ವಾಲಿಫಿಕೇಷನ್ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅನೇಕ ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಓದಲು ಬರುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಿ.ಎ. ಓದಿದರೆ ತಹಶೀಲ್‌ದಾರನಾಗಬಹುದು. ಎಂ.ಓ. ಓದಿದರೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಚರರ್ ಆಗಬಹುದು ಇಲ್ಲವೇ ಐಎಎಸ್ ಇಲ್ಲವೇ ಐಪಿಎಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಬಹುದೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಓದಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಎಲ್ಲರೂ ಓದಿ ಜಾಬ್ ಒರೆಯೆಂಟಿಡ್ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಬರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಅರ್ಹತೆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕು. ಮಿನಿಮಮ್ ಕ್ವಾಲಿಫಿಕೇಷನ್ ಇರಬಾರದು. ಇದನ್ನು ಒಂದೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಮುಂದೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಓದುವವರ ಒತ್ತಡ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ ಅಥವಾ ಡಿಗ್ರಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂಬ ಸಂಭವವನ್ನು ಏನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದೀರಿ, ಇದನ್ನು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆಗ ಮಾತ್ರ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು ಮುಂದೆ ಬರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಓದುವವರ ಒತ್ತಡವೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಮಟ್ಟದ ವರೆಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡಿ, ಆದರೆ ಕಾಲೇಜು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಈಗ ಪ್ರೀ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಇದು ಜಾಸ್ತಿ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ ಟ್ರೈನಿಂಗ್‌ನ್ನು ತಾವು ಕೊಡಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಜೊತೆ ವ್ಯವಹಾರ ಬೇಕಾದರೆ ಮಾಡಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಈ ರೀತಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಓದುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಓದಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗ ಬೇಕೆನ್ನುವವರು ಡಿಗ್ರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಆದರೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಓದುವವರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯಬೇಕೆನ್ನುವವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

* ಆದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ವೆಕೇಷನಲ್ ಕೋರ್ಸ್‌ ಅನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಈ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ರೆಕ್ರೆಕ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಕೆಲವು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಏಕೆ, ಎಲ್ಲಾ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳಲ್ಲೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ರೆಕ್ರೆಕ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲೂ ಸಹ ವ್ಯವಹರಿಸಿ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ತಮಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೋರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ 30 ತರಹ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳು ಇವೆ ಅದನ್ನು ಇಂಥಾ ಎಜುಕೇಷನ್‌ಗೆ ಸರಿಸಮಾನ ಅಂತ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ನೂರಾರು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಆಗುವ ಸಂದರ್ಭ ಉಂಟು. ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸಲ್ಫ ಎಂಪ್ಲಾಯ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವುದಾಗಲಿ ಕಾರ್‌ಗಳನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವುದಾಗಲಿ ಒಂದು ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಸೆಲ್ಫ್ ಎಂಪ್ಲಾಯ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಆ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈಗ 31 ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಇವೆ ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಇದೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಆರನೇ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಪೊಲೀಸಲ್ ಪ್ರೆಷರ್‌ನಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಪರ್‌ಮಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು, ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬಿ. ಎ, ಬಿ. ಕಾಂ ಮತ್ತು ಬಿ ಎಸ್‌ಸಿ ಮೊದಲಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ವಿನಾ ಇನ್ನೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪಿಯುಸಿ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವೆಕೇಷನಲ್ ಕೋರ್ಸ್‌ ಅಂತ ಮಾಡಿದರೆ ಆವಾಗ ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಒತ್ತಡ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು

ಹಾಸ್ಟಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ ಈಗ ರೀಸರ್ಚ್ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಅನ್ನುವುದೇನಾದರೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ? ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ರೀಸರ್ಚ್ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಈಗ ಇದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಪ್ರಯೋಜನ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಗಮನಹರಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲಾ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳಿಗೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಈಗ ಅದು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ಸ್ಟೆಪಲ್ಯೆಸ್ ಕೋರ್ಸ್ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಫಿಸಿಕ್ಸ್‌ನ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ, ಕೆಮಿಸ್ಟ್ರಿಯ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಸ್ಟೆಪಲ್ಯೆಸ್ ಕೋರ್ಸ್ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಮುಂದೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಓನೀ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಅಂದರೆ ಪಹ್ಯಾಡ್ರಿ, ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಬೇರೆ ರೆಕೆಗ್ನೈಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಯಾವ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಗಲಿ ಬೇರೆ ಎಂ. ಎ. ಪಾಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸದ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ಸ್ಟೆಪಲ್ಯೆಸ್ ಕೋರ್ಸ್ ಅಂತ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರೀಡ್‌ಓನೀ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಒಂದು ಕಾಮನ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಆಕ್ಟ್ ತಂದಿರಿ. ಆ ಆಕ್ಟ್ ಬಂದಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ, ರಿಪಬ್ಲಿಕ್ ಕಮೀಷನ್ ಅಂತ ಮಾಡಿದರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ರಾಜ್ ಕಮೀಷನ್‌ನವರೂ ಸಹ ಒಂದು ವರದಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಳೇ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಸೆನೇಟ್ ಮತ್ತು ಅಕಾಡಮಿಕ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಗೆ ಏನು ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ಇತ್ತು ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಕಾಮನ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಆಕ್ಟ್ ಬಂದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲವೂ ಥಾನ್ಸಲ್‌ಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಅವರ ಅಪ್ರೊವಲ್ ಆಗಬೇಕು ಒಂದು ಆರ್ಟಿನೆನ್ಸ್ ಪಾಸು ಮಾಡಿದಿರಿ, ಈಗ ಅವು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸಹ ಒಂದು ಪವರ್ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಯಾವುದಕ್ಕೇ ಆಗಲಿ ಥಾನ್ಸಲ್ ಒಪ್ಪಬೇಕು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಮತ್ತು ಈ ಕಾಮನ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಖಜನ ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸೆನೇಟ್ ಚುನಾವಣೆಗಾಗಬೇಕು ಅಂತ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರು ವೈಸುರೂ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಯವರು ಸ್ಪಾಟ್ಲೊಟ್ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ಅದರ ಸರ್ಕಾರದ ಲೆವಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ, ಅಪ್ರೊ, ಆಗಿಲ್ಲಾ. ಅದರಿಂದ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಆ ಸೆನೇಟ್‌ಗೆ ಚುನಾವಣೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಆಗಿಲ್ಲಾ. ಹಿಂದೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಸೆನೇಟ್‌ಗೆ ಅಕಾಡಮಿಕ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಗೆ ಯಾವುದನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಅಪ್ರೊವಲ್ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಇತ್ತು. ಈಗ ಆ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಏತಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ಹತೋಟಿ ಯಲ್ಲೆಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಂತ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸಹ ರಾಜ್ ಕಮೀಷನ್‌ನವರು ರೆಕಮೆಂಡ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ತಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಂತ ಇತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಕಂಡು ಬಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನು ರೀಆಡ್ಜಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಆ ಒಂದು ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಧಿಕಾರವೂ ಕೂಡ ಥಾನ್ಸಲ್‌ಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಅವರು ಒಪ್ಪಬೇಕು. ಈ ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಅನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಥಾನ್ಸಲ್ ಹತೋಟಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರು ೪-೫ ತಿಂಗಳಿಂದ ಮೀಟಿಂಗ್ ಕರೆದೇ ಇಲ್ಲ, ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಇವೆ, ಇದರಿಂದ ಈಗ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಲೆಕ್ಚರರ್ಸ್ ಹುದ್ದೆಗಳು ಖಾಲಿ ಇವೆ. ಪ್ರೊಫೆಸರ್ಸ್ ಹುದ್ದೆಗಳು ಖಾಲಿ ಇವೆ, ಕೆಲವು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಚರರ್ಸ್ ಇಲ್ಲ, ರೀಡರ್ಸ್ ಇಲ್ಲ, ಪ್ರೊಫೆಸರ್ಸ್ ಇಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುವವರೇ ಇಲ್ಲ, ಇದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ರಾಟೆ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಸುಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ತಿರುಗು ಹುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸಹ ರಾಜ್ ಕಮೀಷನ್‌ನವರು ರೆಕಮೆಂಡ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಅಫಿಲಿಯೇಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಮೊದಲು ಈ ಅಫಿಲಿಯೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ತೀರ್ಮಾನವಾಗುತ್ತದೋ ಅದು ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಪೈನಲ್ ಆಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಆ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಅಫಿಲಿಯೇಷನ್ ಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಇದೆ. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರು ನಾವು ಏನಾದರೂ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ರೆಕಮೆಂಡ್ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಅದು ಸರ್ಕಾರದ ಇಚ್ಛೆ ಇದ್ದರೆ ಮಾಡಬಹುದು ಇಲ್ಲವೇ ಮಾಡದೇ ಹೋಗಬಹುದು. ಅವರು ಮನಸ್ಸು ಬಂದರೆ ಇಂಟಿಮೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಮಗೆ ಇಚ್ಛೆ ಬಂದರೆ ಅಫಿಲಿಯೇಷನ್ ಕೊಡಬಹುದು ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಕೊಡದೇ ಇರಬಹುದು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಅದರಿಂದ ಏಷ್ಟು ಅನಾಹುತವಾಗುತ್ತದೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು ತಮಗೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದಾಗ ಆ ವರ್ಷ ೫ ಬಿ.ಇಡಿ. ಕಾಲೇಜುಗಳ ಪೈಕಿ ೪ ಬಿ.ಇಡಿ. ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಇವರು ಅಫಿಲಿಯೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಬಿ.ಇಡಿ. ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಓದಕ್ಕಾದರೂ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಇಲ್ಲ, ವಾಸದ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆ ಪಾಠವನ್ನು ೧೦ x ೧೦ ಅಡಿ ರೂಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾ ಕಡೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ೪ ಬಿ.ಇಡಿ. ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಅಫಿಲಿಯೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದವೋ ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲಾ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ರಾಮದೇವ್.—ಅವರಿಗೆ ಯಾರು ಬೇಕೋ ಅಂಥಾವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಡವಾದವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎಜುಕೇಷನ್ ಬ್ಯಾಕ್‌ಗ್ರಾಂಡ್‌ಮೇಲೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರರಾವ್.—ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬ್ಯಾಕ್‌ಗ್ರಾಂಡ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಕೊಡುವುದು.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ರಾಮದೇವ್.—ಹಾಗಾದರೆ ಸಂಜಯ್ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿ.ಇಡಿ. ಓಪನ್ ಮಾಡಿದರೆಲ್ಲಾ ಅದಕ್ಕೆ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬ್ಯಾಕ್‌ಗ್ರಾಂಡ್ ಏನಿತ್ತು ಸ್ವಾಮಿ ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರರಾವ್.—ತಂಜಾವೂರಿನ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಬೇರೆ ಹೆಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಅದು ಕಾನೂನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಸರಿಯಾದ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬ್ಯಾಕ್‌ಗ್ರಾಂಡ್ ಇದ್ದರೆ ಅಂಥಾದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಮಾನ್ಯ ಶಿವ್‌ಗೌಡರು ಹೇಳಿದರು ಸೆನೆಟ್ ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಯಾವುದನ್ನು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅಂಥಾದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರು. ಅವರಿಗೆ ಅನುಭವ ಇದೆ. ಅವರು ಯಾವುದನ್ನು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೋ ನಾವು ಅದಾವುದನ್ನೂ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನು ಪಾಲಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರಬೇಕು, ಅದರಿಂದ ಕೊಡದೇ ಇರಬಹುದು. ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ, ನಾವು ಅವರು ರೆಕಮೆಂಡೇಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಲ್ಲಾ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ರಾಮದೇವ್.—ಈಗ ತಾವು ಸಂಜಯ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬಿ.ಇಡಿ. ಗೆ ಅಫಿಲಿಯೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ ? ಎಂ.ಇ.ಜೆ. ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಅಫಿಲಿಯೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ ? ಸಿಂಡಿಕೇಟ್‌ನವರು ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಸಹ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ ? ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಇಂಥಾ ಮಶೂಮ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಅಫಿಲಿಯೇಷನ್ ಏತಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು, ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತಾವು ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿರಬೇಕು ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ತಾವು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಅಫಿಲಿಯೇಷನ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ?

ಶ್ರೀ-ಸಿಂ. ಪಿ. ಎಂ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರರಾವ್.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇದೇನೂ ಹೊಸದಲ್ಲ. ಸಿಂಡಿಕೇಟ್‌ನವರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು, ಮಹಾ ವಿದ್ಯಾಲಯಗಳನ್ನು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿಸಿ ಕಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರೇ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಬರೀ ಎರಡೇ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಈ ಸಂಜಯ್ ಗಾಂಧಿ ತರಬೇತಿ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಹೋದವರ್ಷ ಅಲ್ಲಿಂದ ಶಿಫಾ

ರಸ್ತೆ ಬಂದಮೇಲೆ ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಸಲ ಈ ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡೋಣ. ಅಲ್ಲದೇ ಅವರಿಂದ ನಮಗೆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬರಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಲ್. ತಿಮ್ಮೇಗೌಡ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ರಾಜ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಈ ಅಭಿಲೇಷಣೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಸರಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸಿಂಡಿಕೇಟ್‌ನವರು ತಪ್ಪು ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಇದೆ. ಅವರು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀವು ಡೈರೆಕ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟು, ಅದನ್ನು ಅವರು ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಆಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು, ಅದನ್ನು ರಿವೈಸ್ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಅಧಿಕಾರ ಬೇರೆ ಪ್ರಾವಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳು ಇವೆ, ೬ ನೆಯದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಿ, ಈ ೬ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಈ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಅದು ಜಾನ್ಸಲರ್‌ಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಒಬ್ಬರು ಜಾನ್ಸಲರ್ ಎಂದು ಇದ್ದರು. ಏನೋ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ವಿವಿಧ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳ ಪ್ರಾಬ್ಲಂಸ್ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇರುತ್ತವೆ. ನಾನು ಆಗಲೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅದು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದು ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀವು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಿ. ನೀವು ಅವರ ಮೇಲೆ ಬರೀ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡಿ. ಅವರೇನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಿ. ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ಸರಿ ಪಡಿಸಿ. ಆದರೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನೀವು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ. ರಾಜ್ ಕಮಿಷನ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಂದಿದೆ ಅದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಅವರ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ರಾಜ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನೇನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಈ ಒಂದು ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಏನೂ ಹೊಸದಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು. ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು ಈ ಎಜುಕೇಷನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ವೇಕೆನ್ನಿ ಎಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಿದೆ ಯೋ ಅಷ್ಟು ಈ ಆಫೀಸರ್ಸ್ ವೇಕೆನ್ನಿ ಇದೆಯೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ೩-೪ ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಅಡಿಷನಲ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಫಾರ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ಚೀಫ್ ಎಲೆಕ್ಟೋರಲ್ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಆಫೀಸರ್ ಆಗಿದ್ದ ವರೊಬ್ಬರನ್ನು ಅಡಿಷನಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಲೇಜನ್ನು ಅಭಿಲೇಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ೫ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ೫ ಸಾವಿರ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಅಷ್ಟೆ ಮಾಡಿರುವವರು ಎಷ್ಟೋ ಜನ. ರಿನ್‌ಗೆ ತಾರೀಖು ಜುಲೈ ಮಾಹೆಗೆ ಫಸ್ಟ್‌ಗ್ರೇಡ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಒಪನ್ ಆಗಬೇಕು. ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಲೋಕಲ್ ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಕಮಿಟಿಯವರು ಈ ಹೊಸ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅವರು ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಅದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಿಂಡಿಕೇಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಕಾಡೆಮಿಕ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಅದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಂ. ಅಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಒಪ್ಪಿಗೆ ದೊರಕಬೇಕಾದರೆ ಈ ವರ್ಷ ಆ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಫಿಲ್ ಅಫ್ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಫುಲ್‌ಟೈಮ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ಪ್ರೈವೆಟ್ ಎಜುಕೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬರು ಡಿ. ಡಿ. ಪಿ. ಐ. ಆಗಿ ಇರ ತಿದ್ದಿರು. ಈಗ. ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಆಫೀಸರ್ ಒಬ್ಬರು ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದು ಆಗಿದ್ದು ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಹನ್ ಮಂತ್ರಿ ಯವರು ಹೇಳಬೇಕು. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವವರು ಪ್ರೈವೆಟ್ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಆಫೀಸರ್‌ಗಳು.

ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದುರ್ಭವ; ಕರ್ನಾಟಕದ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಆಫೀಸರ್‌ಗಳು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಆಫೀಸರ್‌ಗಳಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಗಡೆಯವರೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ತಮಿಳುನಾಡು, ಕೇರಳ, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ, ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶ ಈ ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಬಂದಂತಹ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಆಫೀಸರ್‌ಗಳು ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಓ ತಿಂಗಳು ಅಥವಾ ಒಂದು ವರ್ಷವೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೇ ಆ ಐ ಎ ಎಸ್. ಆಫೀಸರ್‌ಗಳನ್ನೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕಮಿಷನ್‌ರ ಆಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಪರಿಪಾಠ ಕೂಡ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಆ ಜನ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕಮಿಷನ್‌ರ ಫಾರ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಆಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಎಜುಕೇಷನ್ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಧೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಮೊದಲು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಈ ಡಿ. ಡಿ. ಪಿ. ಐ. ಸ್ಕಾನೆಕ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಸೀನಿಯರ್ ಮೋಸ್ಟ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಫೋಸ್ಟ್ ಆದರೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರಲ್ಲಿ ದಕ್ಷರಾಗಿರತಕ್ಕಂಥವರನ್ನು ಅಪಾಯಿಂಟಾಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರೇಲೇ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಚ್. ಗಂಗಾಧರರವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಮಾರ್ಚ್ 31ನೇ ತಾರೀಖಿನ ಒಳಗಡೆ ಗೌರವಂಚ್ ಲೆವಲ್ ನಲ್ಲಾಗಲೀ, ಪಿ. ಯು ಸಿ. ಲೆವಲ್‌ನಲ್ಲಾಗಲೀ, ಕೊಲಿಜಿಯೇಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟೋರೇಟ್ ಲೆವಲ್‌ನಲ್ಲಾಗಲೀ, ಕಮಿಷನ್‌ರ ಆಫ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಆಫೀಸ್ ಲೆವಲ್‌ನಲ್ಲಾಗಲೀ ಸ್ವತಿಯೊಂದು ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಒಂದು 'ನಮಗೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಬಂದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಂಟ್‌ಗೋಸ್ಕರ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಏತಕ್ಕೆ ಆಗಬೇಕು? ನಾನು ಇರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಪಾಠಶಾಲೆಗೆ 30 ಸಾವಿರ ಗ್ರಾಂಟ್ 2 ವರ್ಷ ದಿಂದ ಬಂದಿಲ್ಲ, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಗೆ ನಾನು ಎರಡು ಸಲ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದೆ. ಆಕೌಂಟ್ಸ್ ಆಫೀಸರನ್ನು ಕಳಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಆಕೌಂಟ್ಸ್ ಆಫೀಸರ್ ಬಂದು ಇನ್‌ವೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ 1 ತಿಂಗಳು ಆಯಿತು. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಆ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಅಂತ ಅಲ್ಲ, ನಾನು ಎಂ. ಎಲ್. ಎ ಆಗಿ ಅವರಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ 'ಆಕೌಂಟ್ಸ್ ಆಫೀಸರ್ ಬಂದು ಇನ್‌ವೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಕೊಡದೇ ಇರಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಿಗೆ, ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಏನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ? ಅವರ ಗತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಗಂಗಾಧರರವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಬಹಳ ಸಹಜವಾದ ಸಂಗತಿ. ಮಾರ್ಚ್ 31ನೇ ತಾರೀಖಿಗೆ ಒಂದು ಏನಿಲನೋ ಮಾಡುವಂತಹವರಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಂತಹವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಫಿಲಪ್ ಮಾಡಿ ಅವರೂ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ವೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದಂತಹವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲೇ ಒಂದು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾವು ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಅನುಸರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಇದೆ ನಾವು ಇಲ್ಲ ಕಂಪೌಟರ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಇನ್ನೂ ಮುಂತಾದ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಇದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶ ವೇನೆಂದರೆ ಕೊಲಿಜಿಯೇಟ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೈವರಿ ಹಾಗೂ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಫಿಲಪ್ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಈಗ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಾ ಇವೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಟೆಂಪರಿ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್‌ನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಷ ಶಾಲಾಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಫೋಸ್ಟ್‌ಗಳು ಖಾಲಿ ಇವೆ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಫಿಲಪ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಇಬ್ಬರು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಮಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಪ್ಪ (ತರೀಕೆರೆ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಾಗೂ ಪ್ರೌಢ್ಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಖಾತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು, ೫ ಸಾವಿರ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದೇನೆಂದರೆ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ವರ್ಷವರ್ಷ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗಾದರೂ ಕೂಡ ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೋಗಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೇ ಖರ್ಚು ಬರಲಿ, ಪ್ರತಿವರ್ಷಕ್ಕೆ ೧ ಸಾವಿರದಂತೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಇನ್ನು ೫ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳು ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬರಬಾರದು. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ ೧೫ ವರ್ಷಗಳ ಒಂದೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀತಿ ಪಾಠ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ನೀತಿ ಪಾಠ ಕಲಿಸುವುದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಪುನಃ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಟ್ರೋಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು 'ಇವನು' ಎಂದು ಬರೆಯುವಾಗ 'ಇ' ಗೆ ಬದಲಾಗಿ 'ಯಿ' ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ ಸ್ವರಾಕ್ಷರವನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕು. ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಓದುವುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಕಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈಗಲಾದರೂ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಲಿಸತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರ ಏನಿದೆ ಎಂದರೆ, ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಂಗಲ್ ಟೀಚರ್ಸ್ ಸ್ಕೂಲ್ಸ್ ಎಂದು ಇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ೧೦೦ ಜನ ಬಾಲಕರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ೪ ತರಗತಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಆ ೪ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬರೇ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಪಾಠ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೇ ರೂಮು ಇರುತ್ತದೆ. ೪ ತರಗತಿಗಳ ಹುಡುಗರು ಅದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಸುಮಾರು ೩೦ ಜನರಿರುವ ಒಂದು ಶಾಲೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣವಾದರೂ ಖರ್ಚು ಬರಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಬಹುದು. ತಾವು ಹಣ ಖರ್ಚುಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಒನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿರುವಂತಹ ೫ ಅಕ್ಷರಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಸ್ಥಿತಿ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿರುವಂತಹ ೫ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಪದಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಗುಣಿತವನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರೆಯಲು ಬರಬೇಕು. ಮತ್ತು ೨೦ರ ತನಕ ಮಗ್ಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಂದರೆ ಒನೇಯ ತರಗತಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ಈಗಿರುವಂತಹ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಟ್ಟ ಏನೆಂದರೆ ಮಗು ನಾಲ್ಕನೇಯ ತರಗತಿಗೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಅವರು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಶುವಿಹಾರಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ನಮ್ಮ ಮಗುವಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ತರಗತಿಗೆ ಸೀಟು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಎಲ್ಲಾ ಶಿಶುವಿಹಾರಗಳು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅರಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಿಶುವಿಹಾರಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಆದೇಶವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಎರಡನೇಯದಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರೇ ಸ್ವಂತ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ತಮ್ಮ ಹೋಲದ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಶಾಲೆಯ ವೇಳೆಯಾದ ಕೂಡಲೆ ಅವರ ಕೈಸಹ ಸರಿಯಾಗಿ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಬಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಮೆತ್ತು ಅವರ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಕೆಸರಾಗುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತಹ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಂತಹ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಅವರು ಆ ಊರಿನ ಪಟೇಲರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಊಟ ಉಪಚಾರವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಸಂಬಳವನ್ನು ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟರೂ ಸಹ ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಬರುವಂತಹ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಬಾಡಿಗೆ ಎಂದು ಒಂದು ೨೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆತನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದರೆ ಆ ಗ್ರಾಮದ ಪಟೇಲರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರೆ ಅವರು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೂ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ೩೦೦ ಜನ ಮಕ್ಕಳು ಇರುವಂತಹ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಪಾಠಶಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ೨೦-೨೫ ಜನ ಬಾಲಕರಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಪಾಠಶಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ನಿಯಮವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತಪ್ಪದೆ ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ನಾನು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದಂತಹ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಎನ್.ಆರ್.ಯು.ಪಿ. ಸ್ಕೀಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಪಾಠ ಶಾಲೆಗೆ ಸುಮಾರು ೯ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೬೦ ಪಾಠ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಸುಮಾರು ೫೫ ಪಾಠಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಏನೇನು ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಸಿಗುತ್ತದೆಯೋ ಆ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾನು ಕೆಲವು ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಗಳ ಪರೀಕ್ಷಾ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಆ ಶಾಲೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಹೇಳಿದರು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೯೦, ೮೦, ೭೫, ಫಲಿತಾಂಶ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು. ಆದರೆ ಅದೇ ಕೆಲವು ಪಾಠ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಹೇಳಿದರು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ೨೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಗಿಂತ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಪರೀಕ್ಷಾ ಫಲಿತಾಂಶ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ ಈ ಕಡಿಮೆ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಪಡೆದಿರುವ ಶಾಲೆಗಳೇ ನಿಜವಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿ ಪಡೆದಿರುವ ಫಲಿತಾಂಶವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿದರೆ ಆತನು ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ ಅದೇ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಪಡೆದು ನಂತರ ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಸಹ ಸಮಾಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ ? ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕಾಫಿ ಮಾಡದಂತೆ ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶದ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಾನೆ ಅಲ್ಲಿ ಆತನು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಿನಿಮಾ ಮುಂತಾದ ಚಟುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲೊಂಡು ಸರಿಯಾಗಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೇ ಪರೀಕ್ಷೆ ಬಂದಾಗ ಆತನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದರೆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪರಿಕ್ಷಾ ಕೊಠಡಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕಾಫಿ ಮಾಡಿ ಮೊದಲನೇಯ

ರ್ಯಾಂಕ್ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಪಾಸಾಗುತ್ತಾನೆ. ಕಾರಣ ವೇನೆಂದರೆ ಆತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ನಾನು ಇನ್ನೂ ೧೦ ಬಾರಿ ನಪಾಸಾದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ನಾನು ಕಾಫಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಬಂದಷ್ಟು ನಾನು ಉತ್ತರ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಮಾತಾವರಣ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಮೆಡಿಕಲ್ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಈ ಮೇಲಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಉದ್ಯೋಗಗಳಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಬಿ ಎ ಬಿ ಎಸ್.ಸಿ. ಮತ್ತು ಬಿ.ಕಾಂ. ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿದರೆ ಏನೇನು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಕಾಪ್ಲೆಂಜಿವೆಶೆಟ್ಟಿ (ಕುಂದಾಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಂದಿರ ತಕ್ಕಂತಹ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ನಾನಾದರೂ ಸಹ ಕೆಲವಾರೂ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಪಾಠ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ನೆವೆಗೆ ಸ್ನಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಸುಮಾರು ೩೦ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಸಹ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾತ್ರ ಅಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಗೂ ೧-೪೦ ಇದ್ದ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ೧-೬೦ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದಂತಹ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ತಕ್ಷಣ ನೇಮಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದಂತಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬಹಳ ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಬಂದಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಆದಷ್ಟು ತರಬೇತಿಯಾದ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡು ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ನೇಮಕಾತಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ೨೦೦ ಜಿಲ್ಲರ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿದರು ; ಇದನ್ನು ಡಿ.ಡಿ. ಪಿ. ಐ. ಮುಖಾಂತರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಡೈರೆಕ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಾರಿ ಕಮಿಟಿ ಆಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಕಾಯಿದೆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಶುರುವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ತಮ್ಮ ಒಂದು ಡೈರೆಕ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮುಖೇನ ಕ್ರಮ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡದೇಹೋದರೆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಂಕಳಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಆದುದರಿಂದ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಶಾಲಾ ಕೊಠಡಿಗಳ ಅಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದರು. ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಈಗಿನ ಕ್ರಮದ ಪ್ರಕಾರ ಶಾಲಾ ಕೊಠಡಿಗಳ ಸರ್ಕಾರ ನಾಲ್ಕೂವರೆ ಸಾರಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು, ಎನ್.ಆರ್.ಇ.ಪಿ. ಕೆಳಗಡೆ ಗ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಕೊಠಡಿಗಳ ನಾಲ್ಕೂವರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದೇನೆಂದರೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆ ೧೪೦ ಇಷ್ಟು ಮಳೆ ಬೀಳತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರದೇಶ. ಮೊನ್ನೆ ಉಡುಪಿ ದುರಂತವನ್ನು ಕೇಳಿದೇವೆ, ಹಾಗೇ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ನಾವು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡದು. ಈಗ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಸಾಮಾನುಗಳ ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ನಾಲ್ಕೂವರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ೧೩ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ೧೪ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎನ್.ಆರ್.ಇ.ಪಿ. ವತಿಯಿಂದ, ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತಿಯಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಫೀಸರ್ಸ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಆಗಲಿ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಗೋಡಾಸ್ ಆಗಲಿ ಮುಂತಾದ

ಹಲವಾರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತಮ್ಮ ಸಹಾಯಧನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಬೇಗಾನೆ ರಾಮಯ್ಯನವರು ಇದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ೧೫ ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮೀರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಡಿದಾಗ ಮತ್ತೆ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹಣವನ್ನು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಆ ಜನ ಕೊಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ನಾಲ್ಕೂವರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ೯ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಮುಂದಿನವರ್ಷದಿಂದ ಕೊಡಬೇಕು, ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಆದಷ್ಟು ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು, ಆ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಶಾಲಾ ವಾರ್ಷಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಾರ್ಷಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ದೂರಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಅಫೀಸರ್‌ಗಳು ನೇಮಕವಾಗುವಾಗ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಶಾಲೆಗಳು ಇದ್ದುವು, ಈಗ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾದ ಹಾಗೆ ಶಾಲೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕೂಡ ಬಹಳಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರ ರಾವ್ ತಿಮ್ಮೇಗೌಡರು ಒಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಶ್ರೀ ದೇವೇಗೌಡ ಕಮಿಟಿ ಪ್ರಕಾರ ಇಂತಿಷ್ಟು ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಇಂತಿಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಎಂದು ದಾಮಾಪಾ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲ. ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾನ್‌ಜೇಮೆಂಟ್‌ನವರು ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಹಾಜರಾತಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳುವವರಿಲ್ಲ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಂತೂ ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಪರಿಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಸಲ ಪರೀಕ್ಷೆ ಆಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇಹೋದರೆ ಶಾಲೆಗಳು ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಒಂದೆ ಬೀಳುತ್ತವೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಹಲವಾರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂಟು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಪೆನ್‌ಷನ್ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಒಬ್ಬ ಅಧ್ಯಾಪಕ ೫೫ ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತಿಯಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ಮದುವೆಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಇರಬಹುದು, ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸುವ ಹುಡುಗರು ಇರಬಹುದು, ಅಂಥಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸಿಗುವಂಥ ಹಣ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಬಹುದು, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಬಹುದು ಅಥವಾ ಸಣ್ಣ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸಿಗಬೇಕಾದ ಪೆನ್‌ಷನ್ ಹಲವಾರು ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸಂಬಳ ಸಿಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ, ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ಶಾಸಕನಾದ ಮೇಲೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಅನುಭವ ಬಂದಿದೆ. ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇಂತಹ ನೂರಾರು ಕೇಸುಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಆಚಿಂದಾಚೆ, ಈಚಿಂದಾಚೆ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕಾರಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಟಾಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಮಗೆ ಸಂತೋಷ ಏನೆಂದರೆ, ಸಿ.ಪಿ.ಐ.ನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕಮಿಷನವರ್ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಡಿ.ಡಿ.ಪಿ.ಐ. ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಧೂಳು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಪೇಪರ್‌ಗಳನ್ನು ವಿಭಜಿಸಿ ತಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಶರುವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಆದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಮೆಡಿಕಲ್ ಬಿಲ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಮೆಡಿಕಲ್ ಬಿಲ್‌ಗಳ ಹಣ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡುವ ಸೌಲತ. ಅದು ಕೂಡಲೇ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಿಂದ ಡಿ.ಡಿ.ಪಿ.ಐ. ಅಫೀಸಿಗೆ, ಕಮಿಷನರ್ ಅಫೀಸಿಗೆ ತಿರುಗುತ್ತಾ ಉಂಟು. ಮೆಡಿಕಲ್ ಬಿಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತೊಂದರೆ ಇದ್ದರೆ, ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೆ ಏನು ತಪ್ಪಾಗಿದೆ ಎಂದು ಒಂದೇ ಸಲ ಕಳಿಸಬೇಕು ಹೊರತು ಒಂದೊಂದು ಅಬ್ಸಕ್ಟನ್‌ಗೂ ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಕಳಿಸಿದರೆ, ಒಂದೊಂದು ಸಲ ತಿರುಗಿಸಿದರೆ ಅವನ ಆಯಸ್ಸು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಆದುದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಕೂಡದು, ಅದನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಣ ಸಿಕ್ಕದೇ ಹೋದರೆ ಮನೋವೇದನೆ ಇರುತ್ತದೆ. ನಾನು ವಿರ್ಜಿಮಾಡಿದ ಹಣ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡುವಂಥಾದ್ದು. ಇದನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಕೊಡಬೇಕು ; ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವನಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಉಲ್ಲಾಸ ಇರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಮಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದ ಕೆಲಸ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿದ್ದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹುಡುಗರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಬೇಕು. ಹಾಸ್ಟೆಲುಗಳು ಬೇಕು, ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಬೇಕು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಬೇಕು. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸವಾಗದೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಇಂತಹ ಸೌಲತೃಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ, ಈ ಒಂದು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವೈಲಕ್ಟಿ ಬರುವ ಹಾಗೆ ತಾವು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು, ನನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ತಮಗೆ ವಂದಿಸಿ, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಭಾವರಾವ್ ದೇಶಪಾಂಡೆ (ಧಾರವಾಡ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಸಾಕಷ್ಟು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ವರ್ಷ...

ಕುಮಾರಿ ಎಸ್. ಪ್ರಮೀಳ. —ಅವರು ಯೂತ್ ಸರ್ವೀಸ್ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ಯಾವುದರ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಭಾವರಾವ್ ದೇಶಪಾಂಡೆ.—ನಾನು ಮಾತನಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮತ್ತು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಸೀಟು ಶುಲ್ಕ ಅಥವಾ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀ ಇದೆ ಇದು ರದ್ದುಗಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೂಚನೆ ಕಳಿಸಿದರು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು, ಒಪ್ಪಿದರು, ಆ ಮೇಲೆ ಏನೋ ರಾಜಿ ಸಂಧಾನವಾಗಿ ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ವರ್ಷ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸುದ್ದಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಮೊದಲಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು, ಲಕ್ಷಾವಧಿ ರೂಪಾಯಿ, ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪ್ರವೇಶ ಶುಲ್ಕ ಕೊಟ್ಟು ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಕೂತಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಮಾಡಿದ ಸೂಚನೆ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯದ ಬರೀ ನಾಟಪೊ ಕಣ್ಣು ಬರಿಸತಕ್ಕ ತಂತ್ರವೋ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಏನು ಏನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಬೇಕು ಏಕೆಂದರೆ, ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಇದೆ, ಈ ರೀತಿ ಸೀಟು ಶುಲ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಲಂಚವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಮತ್ತು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ತರ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸತಕ್ಕಂಥವರು ತಯಾರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಪವಿತ್ರವಾದ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಲಂಚ ಪ್ರಾರಂಭವಾದರೆ, ಅವರ ಜೀವನ ಪೂರ್ತಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಶಿ-೦೦ ಪಿ. ಎಂ.

ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ, ಪಾಪ ಮಾಡಿದರ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಕಿರೀತಿ ಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

“ಅನ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರೇ ಕೃತಾಪಾಪಂ, ಧರ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರೇ ವಿನಶ್ಚ ತಿ.
ಧರ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರೇ ಕೃತಂ ಪಾಪಂ ವಜ್ರಲೇಪಂ ಭವಿಷ್ಯತಿ.”

ಅಂದರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಪಾಪ ಮಾಡಿರಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಜಾಗವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಪುಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪಶ್ಚತ್ತಾಪ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಧರ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಪಾಪ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಪರಿಹಾರವಿದೆ ? ಅದು ವಜ್ರಲೇಪನವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್‌ಗೆ ಆಗಲೀ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜ್ ಆಗಲೀ ಯಾರ ಹತ್ತಿರ ದುಡ್ಡು ಇದೆಯೋ ಅವರು ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ ಕೊಡಿ, ಅವರು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಇರುವ ಹತ್ತಿರ ಬೇಕಾದರೆ ದಾನ ಬೇಕಾದರೆ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಆದರೆ ಸೀಟು ಶುಲ್ಕ,

ವೆಂದು ಪಡೆಯುತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥ ಪದ್ಧತಿ ರದ್ದಾಗಲೇಬೇಕು ಸರ್ಕಾರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಡಾ|| ಎಚ್. ಎಲ್. ತಿಮ್ಮೇಗೌಡರು ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾನು ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದೇನೆಂದರೆ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ.ಯಾದ ಮೇಲೆ ಕೆಲವರು ಬಿ.ಎ., ಎಂ.ಎ.ಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಗುಮಾಸ್ತ ಹುದ್ದೆಗೆ ಹೋಗುವವರು ಅಲ್ಲಿಗೇ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನೀವು ೧೦, ೧೧ರಲ್ಲಿ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನೇನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಅದರ ಬದಲು ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸಹ ಕಲಿಸಿದರೆ, ಮುಂದಿನ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದವರು ನೌಕರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಒಕ್ಕಲುತನದ ಬಗ್ಗೆ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅದರಲ್ಲೂ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ನೀರಾವರಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇಂಥಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೃಷಿ ವಿಸ್ತೃತವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಪೂತ್ರವಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರ್‌ರಾವ್.—ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಬಾವುರಾವ್ ದೇಶಪಾಂಡೆ.—ನಿಮ್ಮ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಲೋಪದೋಷಗಳಿವೆ. ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಕೈಗನ್ನಡಿ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ೩-೪ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳವರ Comprehensie Bill on Education ತೆರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು, ಅವರೇ ಅವಧಿ ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಬಂದತು. ಅದು ಇನ್ನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ತಂದರೆ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಇವತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅವರು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಅದನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆ, ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ, ಅದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಅವರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪೂರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಶಿಶುವಿಹಾರಗಳು, ಬಾಲವಾಡಿಗಳು ಏನು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ನಿಯಮಗಳು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಅನುದಾನ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಯಚೂರು ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ದಾರವಾಡ ಬೆಳಗಾಂ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಅನುದಾನ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯವಿದೆ. ಈ ತಾರತಮ್ಯ ಏತಕ್ಕೆ ಇರಬೇಕು ? ಅದುದರಿಂದ ಈ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಫಿಸಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಹಾಗೆ ಒಂದು ಡಿಗ್ರಿ ಕೋರ್ಸ್‌ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯ ಡಿಗ್ರಿ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳು ಏನು ಬೆಳಗಾಂನ ಮಿಲ್ಮಿ ಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಾವು ಅನುದಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯದಕ್ಕೆ ಅನುದಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುದಾನವನ್ನು ಕೊಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಯಾರದು ? ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯವರು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಅಂಗವಿಕಲ ನೌಕರರಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಕೆಲವು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಂಗವಿಕಲ ಶಿಕ್ಷಕರು ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಂಥವರಿಗೂ ಸಹ

ಈ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ವಿಸ್ತರಣೆ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅಂಗವಿಕಲ ನೌಕರರು ಕಂಗಾಲಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ಈ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಗ್ರಾಂಟ್ ಇನ್ ಏಡ್ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ತಾವು ಗೋಟರಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅನುದಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇವತ್ತು ೧೯೮೨ರಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆ. ಎಷ್ಟೋ ಬೆಲೆಗಳು ಏರಿವೆ. ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳು ಸಹ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ನೀವು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಅನುದಾನ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ೧೯೬೬ರಲ್ಲಿ ಏನು ಒಂದು ಮೆಯಿಂಟೆನ್ಸ್ ಗ್ರಾಂಟ್ನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು ಅದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಸುವುದಾದರೆ ಅದು ಏನೇನೂ ಸಾಲದು, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳು ಸಿಕ್ಕಾಬಟ್ಟಿ ಇವೆ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅನುದಾನ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೇ ವಹಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರ ಸರ್ಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅವು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ತುಂಬ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕೆಲವೊಂದು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೇನು ವಹಿಸಿ ಕೊಂಡಿದೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ಹಾಳಾಗುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಯಾರು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೇ ಹೆಚ್ಚು ಅನುದಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿದ ನಂತರ ಇನ್ನೇನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳ ತಕ್ಕ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ವಿಧ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಶಾಲೆಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ನೋಡತಕ್ಕ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರ ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಇಡೀ ಸಮಾಜದ ಅಡಿಪಾಯವಾಗಿರತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಗರ ನಿರಾಣ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ರಸ್ತೆಗಳ ನಿರಾಣ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಂತದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಆಯಾಯ ಕಾರ್ಯದ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯನ್ನು ನಿರಾಣ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಧ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ಅದರಿಂದ, ಈ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎನ್. ರೆಡ್ಡಿ (ಮಾಲೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಾಗೂ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಯುವಜನ ಸೇವಾ ಹಾಗೂ ವಾರ್ತಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಏನು ಒಂದು ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೋ ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ನಾನು ನನ್ನ ಅನುಮೋದನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಏತಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಹಣವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೀರಿ ಅರ್ಥಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೇಳಬಾರದೆಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ವಿಧ್ಯಾ ಹಾಗೂ ಯುವಜನ ಸೇವಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೇಳದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ವಿಪಾದಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ನಾವೇನೋ ದೌರ್ಜನ್ಯದಿಂದ ಈ ವಿಧ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಅರ್ಥಗಂಟಿ ಮುಂಚೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು. ನನಗಂತೂ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ತುಂಬಾ ವಂನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವಾಯಿತು. ಯಾರು ದೌರ್ಜನ್ಯ ಮಾಡಿದರು ಎಂಬುದು ೨ ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿರಬೇಕು. ಜನಗಳು ಹೇಗೆ ಅವರ ಒಮ್ಮತದ ಮತ ಕೊಟ್ಟರೂ, ದೌರ್ಜನ್ಯ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಹೇಗೆ ಚಿಂದಿ-ಚಿಂದಿ ಮಾಡಿ ವಂನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು ಎಂಬ ಅರಿವು ಇಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾಗರ್.—ದೌರ್ಜನ್ಯ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದಲ್ಲ. ಗಂಗಾಧರನರವರು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ದೌರ್ಜನ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ೧೯೮೨ನೇ ಸಾಲಿನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತಹ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ನೀವು ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ದೌರ್ಜನ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಪರಪ್ಪ ಕಳ್ಳಿಗುಡ್ಡ.—ನೀವು ಏತಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದವರೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಲಿ, ನಾವು ಅವರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎನ್. ರೆಡ್ಡಿ.—ನಾವು ಹೇಳುವವರೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಕೇಳಿ ಕೇವಲ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಡುವಂತೆ ಪ್ರತಿ ಹಳ್ಳಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ನೀವು ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡದ

ಯಾವ ಉನ್ನತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಗಂಗಾಧರನಾರವರು ಬರೀ ಭಾಷಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರೇ ಹೊರತು ಬೇರೇನು ಅಲ್ಲ. ಅವರು ಭಾಷಣ ಮಾಡುವಾಗ ವಿಶಾಸ ಮಂದಿರ ಮುಂತಾದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದರು. ಎಲ್ಲಾದರೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಆ ರೀತಿ ಆಗಲಾ ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳೆಲ್ಲ ವಿಶಾಸ ಮಂದಿರಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಆ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಯೇ ? ಆ ರೀತಿ ಯಾವತ್ತೂ ಭಾಷಣ ಮಾಡಬಾರದು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ದೈವಮಂದಿರಗಳೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ, ಕಟ್ಟಡಗಳೆಲ್ಲದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಸಾಕಷ್ಟು ಮಂದಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಸಹ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾಗರವರು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾಗರ್.—ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗಮ್ಮನವರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಜಾಗಗಳು ಖಾಲಿ ಬಿದ್ದಿವೆ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗಮ್ಮ ಕೇಶವ ಮೂರ್ತಿ.—ನಾನು ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ಏಷ್ಯ ಮಂದಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡವು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಈ ವರ್ಷ ಇನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ; ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾಗರ್.—ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇಲ್ಲವಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗಮ್ಮ ಕೇಶವ ಮೂರ್ತಿ.—ಕಳೆದ ವರ್ಷ ೬ ಸಾವಿರ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎನ್. ರೆಡ್ಡಿ.—ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾಗರವರು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ವಕೀಲರು; ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸುವಲ್ಲಿ ತಡಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಏನು ಇಲ್ಲ. ಕಾನೂನು ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾಗರವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಿಸದೆ ಇಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ, ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡೋಣ. ಸುಮ್ಮನೆ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರ ರಾವ್.—ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುವವರು ಯಾರು?

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎನ್. ರೆಡ್ಡಿ.—ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೇಳಬೇಕು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಾಗೂ ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಸಮಾಧಾನವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮುಖಾಂತರ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವರ್ಷ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೭೫ರಷ್ಟು ಮಂದಿ ಮಾತ್ರ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ; ಆದರೆ ಅದರಂತೆಯೇ ಹಿಂದುಳಿದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಾದ ಬೀದರ್, ಬಿಜಾಪುರ, ಗುಲ್ಬರ್ಗಾದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೭೫ರಷ್ಟು ಮಂದಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದೆ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಓದಿರಬಹುದೆಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆ ವಿಶ್ವದಲ್ಲೇ ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿದಂಥವರಿಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಜಿಲ್ಲೆ. ಅದು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲೇನು ಹಿಂದುಳಿದಿಲ್ಲ. ಸರ್. ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ, ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಥಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಹಾಗೂ ಇನ್ನೂ ಮುಂತಾದವರಿಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಜಿಲ್ಲೆ ಅದು. ಆದುದರಿಂದ, ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಲೋಪವಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರನ್ನು ಬುದ್ಧಿ ವಂತರನ್ನೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಚ್. ಪಟೇಲ್.—ನಾನು, ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಿಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ಮಾನವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ರೆಡ್ಡಿಯವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಅಡ್ಡ ಬರುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತರು, ಇವರಿಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಆದುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನು ಕೂಲಂಘನವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಈ ಲೋಪವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎನ್. ರೆಡ್ಡಿ.—ಇನ್ನು ೨ನೇಯದಾಗಿ, ಮಾನ್ಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳೇತೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೂ ರೈತಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕ ವಾಗುವಂತೆ ಹೈಸ್ಕೂಲಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಹಾಗೂ ಕಾನೂನು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಜೊತೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಿ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮುಖಾಂತರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೬೦೦ ಕ್ಕಿಂತಾ ಹೆಚ್ಚು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಇವೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎರಡೂವರೆ ಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಸೂಪರ್‌ವಿಷನ್ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕುಂಟತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಯೇ ಬೇರೊಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಲಾಪೆ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿನ ಲೆಕ್ಕ ರಂಗಗಳಿಗೆ ೧೦ ವರ್ಷವಾದರೂ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಎಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಶೀಘ್ರವೇ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ವೈಸ್‌ ಛಾನ್ಸಲರ್ ಆಗಲೀ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರಾಗಲಿ, ಅವರನ್ನು ಆಡ್ಡ್ ಗೋಡೆ ಮೇಲಿನ ದೀಪದಂತೆ ಇಟ್ಟು ದೀರಿ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಆರೋಪ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಆಕ್ಟ್ ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಅಗಿದೆ. ಆಕ್ಸೆಡಮಿಕ್ ಕಾನ್ಸಿಲ್‌ನವರಾಗಲೀ, ಸಿಂಡಿಕೇಟ್‌ನವರಾಗಲೀ ಸರ್ನೇಟ್‌ನವರಾಗಲೀ ಸ್ವಂತ ವಾಗಿ ಒಮ್ಮತದ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನಿರಾಶೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಸ್ಪೂರ್ತಿ, ಚೈತನ್ಯ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇತ್ತ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುವವರ ಮೇಲೆ ರಾಜಕೀಯ ಒತ್ತಡ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಏನಾದರೂ ಬಿಗಿ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಸ್ಪೈಕ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಶಾಸಕರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಡ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿದೆಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಅಟಾನಮಸ್ ಮಾಡಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೇರಲೇ ಬಾರದು. ಆ ಒಂದು ವಾತಾ ವರಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಸ್ತಿನ ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರಬರು ತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತು ಹೋಗಿದೆ. ಮುಂದೆ ಅವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ತರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಭವಿಷ್ಯತೆ ನಾಶ ಮಾಡಿದೆ ಹಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೊಸ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ತಾವು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಅನುಮಾನ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳು ತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಯುವಜನ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ವಾರ್ತಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ಯುವಕರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಈ ಖಾತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಕ್ರೀಡೆ ಕ್ರೀಡಾಪಟುಗಳಿಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕುಸ್ತಿ, ಕ್ರೀಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಪೆನ್‌ಷನ್ ಕೊಡಿಸಿ ದ್ದಾರೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಕೇವಲ ೩೬ ಜನ ಕುಸ್ತಿ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಪಡೆದಿರುವವರಿಗೆ ಪೆನ್‌ಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿ ದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸಾಲದು. ನಾಟಕ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದವರಿಗೂ ಪೆನ್‌ಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಜರ್ನಲಿಸ್ಟ್‌ಗೂ ಪೆನ್‌ಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಸ್ಪೋರ್ಟ್ಸ್‌ಗೆ ಏಕೆ ಉತ್ತೇಜನ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ಹಿಂದೆ ಆಟಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿದಂತಹ ಅನೇಕ ಜನರಿಗೆ ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿ ಗಳ ಜೊತೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಯುವಜನರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟುಹಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ೨ ಅಥವಾ ಮೂರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಗೊಂದರಂತೆ ಯುವ ಜನ ಕೇಂದ್ರವನ್ನೇ ತೆಗೆಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೊಂದರಂತೆ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು

ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ಟೇಡಿಯಂಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಇದು ಬರೀ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಇದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಹಣ ಸಹಾಯ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೂ, ಸರ್ಕಾರದ ಧನ ಸಹಾಯ ಇದ್ದರೂ ಆಟದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಡಿಯಂಗಳು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಸ್ಟೇಡಿಯಂಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದರಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕ್ರೀಡಾಪಟುಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟಿಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಕೂಡಾ ತಪ್ಪದೆ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ವಾರ್ತಾ ಇಲಾಖೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ನಮ್ಮ ಹಣ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಆಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಆ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಎಂದರೆ ಏನು, ಶಾಸಕರು ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಪಂಚಮಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಎಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಡಾಕ್ಟು ಮೆಂಟರಿ ಚಿತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಅವರು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನತೆಗೆ ತಿಳಿಸಿ ರಾಜ್ಯದ ಅಭ್ಯುದಯದ ಕಡೆಗೆ ಅವರು ಗಮನಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬರೀ ಜಾಹೀರಾತುಗಳನ್ನು ಅವರು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ ೯೦ರಷ್ಟು ಜನ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಸೆ ಪಡಿಸುವಂತೆ ಈ ವಾರ್ತಾ ಇಲಾಖೆಯ ಚಲನಚಿತ್ರ ವಿಭಾಗದವರು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶಿ-೩೦ ಪಿ.ಎಂ.

ಇನ್ನು ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಬರಬೇಕು. ಇವತ್ತು ನಾವು ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ದಿನಾಚರಣೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಅಭಿಲಾಷೆ ಕೂಡ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆನ್ನುವುದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಮಹಾ ಪುತ್ರರನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದ್ದ ಭಾರತ ರತ್ನ ಸರ್. ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ಅವರು ದಿವಾನರಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಇಂಥ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಇವತ್ತು ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯವನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಚನ್ನಪ್ಪನವರು ನನಗೆ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಮೆಟ್ ಕೂಡ ಆಗಿದ್ದರು, ಉತ್ತಮ ವಕೀಲರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರು. ಅವರ ಒಂದು ಕೈಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾಸಗೀ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಇದರಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಈ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಫಸ್ಟ್ ಗ್ರೇಡ್ ಕಾಲೇಜು ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಅಭಿಮಾನ ಇದೆಯೋ, ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೂ ಅಷ್ಟೇ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೊಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ದರ್ಜೆಗಳಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ತಾವು ಈ ಸಲ ಕೊಟ್ಟರೆ ತಮಗೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವಾರ್ತಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಪತ್ರಿಕಾಕರ್ತರಿಗೆ ಗೌರವ ದನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಷ್ಟು ಚಾಗ್ರತೆ ಇವರಿಗೆ ಗೌರವಧನ ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ರಾಜ್ಯೀಯ ಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು, ಅದರ ಮೂಲಕ ಯುವಕರ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಂತ್ರಿಯವರು ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ, ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ಕಕ್ಕಿಲಾಯ (ವಿಠಲ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮಾತನಾಡಿದಂತಹ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಬಹಳ ಮೆಚ್ಚುವಾದಂತ ಯುವಜನ ಸೇವಾ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಬಹಳ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ, ಯಾರೂ ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ೧೯೮೦-೮೨ ನೇ ಸಾಲಿಗೆ ಈ ಒಂದು ಇಲಾಖೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ, ಇದರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟು ವಿಸ್ತರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂತ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕವಾದ ತಳಹದಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಿಲ್ಲ ಆ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಆರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಕೆಲವಾರು ದಿವಸಗಳಿಂದ ಇದರ ಚಟುವಟಿಕೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ೧೯೮೧-೮೨ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಈ ಇಲಾಖೆಯು ಮಾಡಿದಂತೆ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪುಟ ೭೨ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ೧೩,೦೦೦ ಯುವಕರ ಮತ್ತು ಯುವತಿಯರ ಯುವಕ ಮಂಡಲಿಗಳು ಇವೆ, ಇವುಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಲು ಮತ್ತು ೮೧-೮೨ರಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಆದಾಯ ಬರುವಂತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ, ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ೩೦,೦೦೦ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ, ೩೦,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಯಾವರೀತಿಯ ಆದಾಯ ಬರುವಂತ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ? ಇದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಯುವಕರ ಮತ್ತು ಯುವತಿಯರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮೂಹಿಕವಾದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಜೊತೆಗೆ ಬೇಕಾದಂತ ಸಿಬ್ಬಂದಿವರ್ಗ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಕೂಡ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ೧೯ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಕ್ರೀಡಾಂಗಣಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಕ್ರೀಡಾಂಗಣಕ್ಕೂ ಕನಿಷ್ಠ ೧೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣ ೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು, ಉಳಿದ ೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಆದರೆ, ನೀವು ೮೧-೮೨ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ೧೯ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಡಾಂಗಣಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಹಣ ಕೇವಲ ಹತ್ತೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು? ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೂ ಎಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ? ಯೋಜನೆ ಮಾತ್ರ ಜಿಲ್ಲೆಗಿದೆ. ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ಹಣ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಸ್ಥಗಿತವಾಗುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವ ಅಂಶವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತಾವು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಯುವಕ ಮಂಡಲಿಗಳ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಸಹಾಯತೆಯಿಂದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ೩೫,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇಡೀ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಹಣ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಲಿ ಇರುವಂತ ಮಹಿಳಾ ಮತ್ತು ಶಿಶು ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಯಾವರೀತಿ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿವೋ ಅದೇರೀತಿ ಈ ಒಂದು ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಕ್ರೀಡಾಪಟುಗಳು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತಹ ಕ್ರೀಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಗೌರವವನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಕ್ರೀಡೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಯುವಕರು ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಹೆಸರು ರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಯುವಕರು ಪ್ರಥಮ ಮತ್ತು ದ್ವಿತೀಯ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೀತಿಯ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಉತ್ತಮರೀತಿಯ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಟದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದವರೇ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೀತ್ಯಾಹವಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕೀರ್ತಿ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಒಂದು

ಇಲಾಖೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಣದ ಸಹಾಯ ಇನ್ನಿತರ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂಥ ವ್ಯಾಯಾಮಶಾಲೆ ಮುಂತಾದ ಕ್ರೀಡಾಂಗಣಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇದರಲ್ಲಿ ದುರ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಬಳ ಎಂಬ ಕ್ರೀಡೆ ಇದೆ. ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ಅಟ. ಕೋಣಗಳನ್ನು ಒಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅಟ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ತರಹ ಅಟಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಸ್ಪೇಡಿಯಂ ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಋತುವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂಥಾದ್ದು. ಅದನ್ನು ಆಯಾ ಊರಿನವರೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವರು ಅದನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹಣ ವ್ಯಯ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಾರ್ತಾ ಮತ್ತು ಯುಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಜೊತೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಸಹಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಈ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಯುಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಆಳವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಚುರುಕಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಪ್ರೈಮರಿ ಮತ್ತು ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ವಿವರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೂ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಒಂದು ಶಾಲೆಯನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಒಂದು ರೂಮು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡದೇ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಗ್ರಾಮಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಇವೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಕಟ್ಟಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಅಂತ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸ್ಥಳಾವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವಂಥದ್ದು ಅಗತ್ಯ ಇದೆ. ಇವತ್ತು ಒಂದು ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರದ ಐದುಕೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಈ ಹಣದಿಂದ ಆ ಕಟ್ಟಡದ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ತಾವು ಎಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೀರೋ ಅಷ್ಟೇ ಹಣವನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಹಣದಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಸುವಂತಹವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಕೊಟ್ಟಂತಹ ೪,೫೦೦-೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಆ ಶಾಲೆಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವ ಮೊದಲೇ ಆ ಕಟ್ಟಡ ಕುಸಿದು ಬಿತ್ತು. ಇಂತಾದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇಂತಾದ್ದು ಆಗದೇ ಇರಬೇಕಾದರೆ ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯವರು ಇದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಹಣ ಒದಗಿಸಿದರೆ ಸಾಲದು, ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಒದಗಿಸಿದಂತಹ ಹಣ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುವುದೆಯೇ ಆದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನು ಅಧ್ಯಾಪಕರ, ಗಳ ವಿಚಾರ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಏಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಐದು ತರಗತಿಗಳಿಗೂ ಪಾಠ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಹೇಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತಾವು ವಿತಕ್ಕೆ ನಡೆಸಬೇಕು, ಇವತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ತರಬೇತಿ ಹೊಂದಿದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ಪದವೀಧರರು ಸಾಕಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ತಮಗೆ ಹಣದ ಕೊರತೆ ಏನು ಇರಲಾರದು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರೂ ಈ ಸದಸ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಮೇಲೆ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಎಲ್ಲಾ ತೊಂದರೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ನೇಮಕ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ವಿನೇನೋ ಇದೆ, ನಾನು ಆ ವಿವರಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ವಿಚಾರವೆಲ್ಲಾ ತಮಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಮಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನೇಮಕಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ತಾವು ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನಾಡರೂ ಮಾಡಿ, ಸರ್ವೀಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಆದರೂ ಮಾಡಿ, ಯಾವುದಾದರೂ ಮಾಡಿ, ಅದು ತಮಗೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು, ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಈ ವರ್ಷ ಈಗಾಗಲೇ ಶಾಲೆ

ಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ನೇಮಿಸದೇ ಹೋದರೆ ವಹಾಪರಾಧ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಸಲವತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿರಬೇಕೆಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕಾರವಾಗಿರುವ ನಿಯಮ ಇದೆ. ತಾವು ಈಗ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಸಲವತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ಇರಬೇಕು. ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ತಾವು ಐವತ್ತು-ಐವತ್ತೈದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅಂಥ ಏನೋ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ನಮ್ಮ ನೆರೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರು ಸೇರಿದಂಥ ಸರ್ಕಾರ ಇದ್ದು ಳಿಂ ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇದ್ದು ದನ್ನು ೩೫ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ನೀವು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾ ವಂತರಿಲ್ಲವೆ. ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಇಲ್ಲವೆ, ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತೊಂದರೆ ಬಂದಿದೆಯೇ? ಹಣ ಇಲ್ಲದ ಸರ್ಕಾರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೆತ್ತವರನ್ನು, ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ಸಭೆಗೆ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ, ಹಾಗೆ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲೂ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು ಟೀಚರ್ಸ್‌ಗೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸ್ಕೂಲು, ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಎರಡುಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ನೀವು ನಮಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿರೆ, ನಾವು ಅದನ್ನು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮಗೆ ಹಣ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಂಥ ಹೇಳಿ ಅನೇಕ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವೊತ್ತು ಹೆತ್ತವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಹಣ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಾನು ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರವರ ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರ ಕೊಡಲಿ ಇಬ್ಬರು ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೆತ್ತವರಿಂದ ಹಣ ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇಬ್ಬರು ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಹಣ ಇಲ್ಲ. ನಾಳೆ ದಿವಸ ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಅದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳು ತಮ್ಮ ಅಂಗೀಕಾರ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಇವೊತ್ತು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವರು ನಾಳೆ ವಾಪಸ್ಸು ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರಿಗೆ ಪೆನ್‌ಷನ್ ಇಲ್ಲ, ಗ್ರಾಚುಟಿ ಇಲ್ಲ, ಸರ್ವಿಸ್‌ಗೆ ಭದ್ರತೆ ಇಲ್ಲ, ಅವನು ಒಬ್ಬ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆ ಅಲ್ಲವೇನು? ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಯವರು ಹೆತ್ತವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಹಣ ವಸೂಲು ಮಾಡಿ ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುವುದಾದರೆ ನಾಳೆ ದಿವಸ ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಗತಿ ಏನಾಗಬೇಕು. ಅವರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅಲ್ಲವೇನು? ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಯಾವ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಅವರು ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಹೆತ್ತವರ ಕಡೆಯಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡತಕ್ಕ ಲೆಕ್ಕದ ಹಣವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿಡುವಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಾಗಬೇಕು. ಹೆತ್ತವರು ಹಣ ಕೊಡಲಿ, ಉಳಿದ ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡಿ, ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಯಾಗಲಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯಾಗಲಿ, ಳಿಂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇರಬೇಕು, ಇವೊತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಯಾಗಬೇಕು ಹಾಗೆ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಯಾಗಬೇಕು, ಇದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ಅಡಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಬುದ್ಧಿ ವಂತರೊಬ್ಬರು ನಮಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದೇ ಹೇಳಿದರು, ಬೇಜವಾಬ್ದಾರರು ಅಂಥ ಹೇಳಿದರು, ಅವರು ಮಾತ್ರ ಜವಾಬ್ದಾರರು ಅಂಥ ಹೇಳಿದರು, ಇವೊತ್ತು ತಾವು ಮಕ್ಕಳ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಾಮಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಮಾರಂಭಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮನ್ನೂ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಾರೆ.....

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ಅರಕೇರಿ.—ಮಾನ್ಯ ರೆಡ್ಡಿಯವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ತಮ್ಮನ್ನು ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿಯವರು ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಅಷ್ಟೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ಕಕ್ಕಿಲಾಯ.—ಅಯಿತು. ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಅದರಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ಬೇಡ. ಮಾನ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ

ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದು ಈ ಸದನದ ಪೋಸಿಡಿಂಗ್‌ಗೂ ಹೋಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್‌ರು ಏರ್ಪಡಿಸುವ ಸಮಾರಂಭಗಳು ಆರಂಭ ಆಗುವಾಗ ನಮಾ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ನಾವೂ ಇರುತ್ತೇವೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತಾರಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಯಾವುದೇ ಪಕ್ಷದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಸಮಾರಂಭಗಳು ಆರಂಭವಾದಾಗ ಒಬ್ಬರು ಗಜಮುಖಿನ, ಗಣಪತಿಯ ಎಂದೂ ಶುರು ಮಾಡಿದರೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶುರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶುರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಖುರಾನ್‌ನಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ನಾನಾ ಜಾತಿಯವರು ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಶುರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಿರುವಂತೆ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಧರ್ಮದವರಿಗೆ, ಯಾವುದೇ ಮತದವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಆಕ್ಷೇಪ ಎತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲದಿರುವಂಥ ಉದಾತ್ತ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುವಂಥ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ರವೀಂದ್ರನಾಥ್ ಠಾಗೋರ್‌ರವರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಿ ಮನಕೆ ಅಳುಕಿರದು ಅಲ್ಲಿ ತಲೆಬಾಗಿರದು ಎಂದು. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಇಂಥ ನಾಡಾಗಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದರು ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯವರ ಇದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಕಿಡಾಯ ಮಾಡಬಾರದು? ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಜಾತಿಗಳಿವೆ, ಹಲವಾರು ಭಾಷೆಗಳಿವೆ ಹಲವಾರು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿವೆ ಹಲವಾರು ಧರ್ಮಗಳಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಈ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಇರು ವಂಥ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಇದು ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇವರನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಬೇಕು. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ಪಠಪ್ರಸ್ತುತಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ತಲೆಯಿಂದ ತಲೆಗೆ ಮೂಡನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಂಥ ಪಾಠಗಳು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಸ್ತುತವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತೇನೆ. ಜಾತಿ ವೈಷಮ್ಯ, ಮೂಡ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುವಂಥ ಪಠಪ್ರಸ್ತುತಗಳನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ, ದೇಶಾಭಿಮಾನ, ಜಾತ್ಯಾತೀತತೆ, ಉದಾತ್ತಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಂಥ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಿಂದ ಮೇಲಿನವರೆಗೂ ತರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕಳೆದ ೩೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಾವು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಫಲವನ್ನು ನಾವು ಇವತ್ತು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ನಾನು ಹೇಳಿದಂಥ ಪಠಪ್ರಸ್ತುತಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಈ ಉದಾತ್ತ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ತಾವು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೇ ಮಾದರೀ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗುತ್ತೀರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮಂಗಳೂರು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂಥ ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸುಮಾರು ೬-೭ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರು. ಆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರಿಗೆ ಸುಮಾರು ೧೨ ಲಕ್ಷ ರೂ. ವಿದ್ಯಾಬ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಗ್ಯಾಂಟ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಯ ಅಧ್ಯಾಪಕವರ್ಗದವರಿಂದ ವಸುಲಾಡಿದ್ದ ಪ್ರಾವಿಡೆಂಟ್ ಫಂಡ್ ಹಾಗೂ ಇತರ ಹಣ ಸುಮಾರು ೫ ಲಕ್ಷ ರೂ. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರ ಬಳಿಯೇ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಈ ೫ ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳನ್ನು ಮುಂದುಕೊಂಡು ಉಳಿದ ೭ ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳನ್ನು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು, ಆ ಹಣ ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವಾರು ಪತ್ರಗಳನ್ನು ನಾನು ಬರೆದರೂ ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯವರು ನನಗೆ ಒಂದು ಜವಾಬಿನ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯತಕ್ಕ ಸೌಜನ್ಯ ಕೂಡ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಮೃತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾವಿಡೆಂಟ್ ಫಂಡ್ ಹಣ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಪೆನ್‌ಷನ್ ಇಲ್ಲ. ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಮದುವೆಗೆ, ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ಸಾಲ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ಆ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಹಣವನ್ನು ಅವರವರ ಖಾತೆಗಳಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಡಿಬರ್ ಜನರಲ್‌ರವರನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಇದು ೭ ವರ್ಷದ ಹಿಂದಿನದು ಇವತ್ತಿನ ಬಡ್ಲೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಇಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ

ನಮಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದರೆ ನಾವು ಅದನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ತಾವು ಏತಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ತಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಾರಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಕೆಳದರ್ಜೆ ನೌಕರರ ಕಷ್ಟಗಳು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅನ್ನ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇರುವವರಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿ, ಇದೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಇದೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಮತ್ತು ನಿವೃತ್ತರಾದವರಿಗೆ ಏನು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಅವರ ಖಾತೆಗಳಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿ ಋಣಮುಕ್ತರಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೊಲೆಡೆಯೇಟ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಸರ್ಕಾರದ ಸುಬರ್ಡಿನ್ ರಾಜ್ಯದ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜೂ ಒಂದು, ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸುಬರ್ಡಿನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಮೇಲೆ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸುಣ್ಣ, ಬಣ್ಣ ಹೊಡೆದಿಲ್ಲ. ಬಾಗಿಲುಗಳೆಲ್ಲ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಲ್ಲ. ೫ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಕೊರತೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ೪ ಜನ ಲೆಕ್ಚರರ್ಸ್ ಇಲ್ಲ, ಮ್ಯಾಥ್ಸ್ ಲೆಕ್ಚರರ್ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಪ್ರವಚನಗಳು ಹೇಗೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ಕಟ್ಟಡಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುಂದೆ ಬೀಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿವೆ. ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಬಂದಮೇಲೆ ಇವುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಹೊಣೆ ತಮಗೆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿವೆ? ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆ ಯವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು, ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀಸ್, ಈ ಅವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಇದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ವಿರೋಧ ಮಾಡುವುದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಬಂದಿರುವುದು ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ವಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು, ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಮಗೆ ಪುರಸ್ಕೊತ್ತು ಇಲ್ಲವೇ? ಈ ಕೆಲಸ ತಮ್ಮಿಂದಾಗದಿದ್ದರೆ ಈ ಖಾತೆಯನ್ನು ತಾವು ಬಿಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ತಾವು ಹಿರಿಯರು ತಮ್ಮನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವವರು ನಾವಲ್ಲ. ತಮಗೆ ಬಹುಮತ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರು ತಾವು ಕೂತಿರ್ದೀರಿ, ತಮ್ಮಂಥ ಹಿರಿಯರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಈ ಖಾತೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರರಾವ್.—ಇದು ಈಗ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ.ವಿ. ಕಕ್ಕಿಲಾಯ.—ಈಗ ತಾವು ಇದ್ದೀರಿ. ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಬಳುವಳಿ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ನಾವು ತಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಇವುಗಳ ರಿಪೇರಿಗೆ ಕೋಟಾಂತರ ರೂ. ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಅಧ್ಯಾಪಕರ ನೇಮಕಕ್ಕೆ ಕೋಟಾಂತರ ರೂ. ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ತಾವು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇಂಥಾದ್ದೆಲ್ಲಾ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇರೀತಿ ತಾವೂ ಕೂಡ ಇಂಥಾದ್ದೆಲ್ಲಾ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು. ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ರಿಪೇರಿ ವಗೈರೆ ಮಾಡಿಸುವುದು, ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಜನಗಳೇ ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಇಷ್ಟುಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಶಾಲೆಗಳು ಜನರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಒಂದು ಮಹತ್ತರವಾದ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವಿಶ್ವಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಿರಿ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕನ್ನಡ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲ ಬಾಗಕ್ಕೂ ಹೋಗಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದುಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಬರಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜಾಗಕೊಟ್ಟು, ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಇಡೀ ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಂಥ ಒಂದು ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವಂಥ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಲೆ ಇದಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ತಜ್ಞ ರಾಗಿರತಕ್ಕಂಥವರು, ಅದರಲ್ಲೂ ಇದರಲ್ಲಿ ನುರಿತಿರತಕ್ಕಂಥ ಜನ ಆಳಕ್ಕೆ ಇರುವಂಥ ಜನ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಾವು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ಕೂಡ ನಾನು

ಸಲಹೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ವಿಶ್ವ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಈವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕೇವಲ ನಿಮಿ ಇಲಾಖೆಯವರು ನೇಮಿಸತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲವೇವಂದಿಯ ಆಟವಾಗಿ ಒಂದು ಗುಡಿಸಲು ಜನರನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಅದು ತೀರ ಅಭಾಸಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಹೊರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರು ಕನ್ನಡಿಗರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಜನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬಹಳಷ್ಟು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಮಗೆ ಬರಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿರತಕ್ಕಂಥ ನಮ್ಮ ಕಲೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಇದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹರಡಬೇಕು ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಜನತೆಯ ಬೆಂಬಲ ಪಡೆಯುವಂತೆ ಈ ಒಂದು ವಿಶ್ವ ಸಮ್ಮೇಳನದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಾವು ಪುನಃ ರಚಿಸಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ತಮಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ಸಭೆಯು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ನಾಳೆ ಪುನಃ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ೧-೦೦ ಘಂಟೆಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ.

(ಸಭೆಯು ಆರುಘಂಟೆ ಐದು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಿ, ಪುನಃ ಹದಿನೆಂಟನೇ ಜೂನ್ ಮಾಹೆ ೧೯೮೨ರ ಶುಕ್ರವಾರದಂದು ೧-೦೦ ಘಂಟೆಗೆ ಸೇರಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಲಾಯಿತು.)